

Teismo praktikos rinkinys

EUROPOS SĄJUNGOS TARNAUTOJŲ TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. rugsėjo 25 d.*

„Viešoji tarnyba — Pareigūnai — Psichologinis priekabiavimas — Pagalbos prašymas —
Teisė atskleisti — Paskyrimas į kitas pareigas — Tarnybos interesas“

Byloje F-41/10

dėl ieškinio, pareikšto pagal SESV 270 straipsnį, taikytiną EAEB sutarčiai pagal jos 106a straipsnį,

Moises Bermejo Garde, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto pareigūnas, gyvenantis Briuselyje (Belgija), atstovaujamas advokato L. Levi,

ieškovas,

prieš

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetą (EESRK), atstovaujamą M. Echevarría Viñuela, padedamos advokato B. Wägenbaur,

atsakovą,

TARNAUTOJŲ TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Kreppel (pranešėjas), teisėjai E. Perillo ir R. Barents,

posėdžio sekretorius J. Tomac, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. sausio 31 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

- 1 Ieškiniu, kurį Tarnautojų teismo kanceliarija gavo 2010 m. birželio 7 d., Moises Bermejo Garde prašo panaikinti sprendimus, kuriais Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto (EESRK) pirmininkas, pirma, atmetė pagalbos prašymą, pateiktą dėl patirto psichologinio priekabiavimo, ir atsisakė kreiptis į Europos kovos su sukčiavimu tarnybą (OLAF) ir, antra, atleido jį iš ankstesnių pareigų ir nurodė paskirti į kitas pareigas; jis taip pat prašo priteisti iš EESRK žalos atlyginimą.

* Proceso kalba: prancūzų.

Teisinis pagrindas

- 2 Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 1 straipsnyje „Žmogaus orumas“ nustatyta:
„Žmogaus orumas yra neliečiamas. Jį reikia gerbti ir saugoti.“
- 3 Pagal Chartijos 41 straipsnio „Teisė į gerą administravimą“ 1 ir 2 dalis:
„1. Kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai jo reikalus tvarkytų nešališkai, teisingai ir per kiek įmanomai trumpesnį laiką.
2. Ši teisė apima:
a) kiekvieno asmens teisę būti išklausytam prieš taikant bet kokią individualią jam nepalankią priemonę;
b) kiekvieno asmens teisę susipažinti su savo byla, laikantis teisėto konfidencialumo ir profesinio bei verslo slaptumo;
c) administracijos pareigą pagrįsti savo sprendimus.“
- 4 Chartijos 31 straipsnio „Tinkamos ir teisingos darbo sąlygos“ 1 dalyje numatyta, kad „kiekvienas darbuotojas turi teisę į saugias, jo sveikatą ir orumą atitinkančias darbo sąlygas“.
- 5 Pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Tarnybos nuostatai) 12a straipsnį:
„1. Pareigūnai susilaiko nuo bet kokios formos psichologinio ar seksualinio priekabiavimo.
2. Psichologinį ar seksualinį priekabiavimą patyrusiam pareigūnui institucijos veiksmai neturi turėti jokių žalingų padarinių. Apie psichologinį ar seksualinį priekabiavimą parodymus davusiam pareigūnui institucijos veiksmai neturi turėti jokių žalingų padarinių, jeigu pareigūnas buvo sąžiningas.
3. Psichologinis priekabiavimas – tai netinkamas elgesys, kuris trunka tam tikrą laikotarpį, kartojasi ar yra sistemingas ir kurį sudaro fizinis elgesys, šnekamoji ar rašytinė kalba, gestai ar kiti veiksmai, kurie yra tyčiniai ir kurie gali pakenkti bet kuriai asmenybei, asmens orumui ar fizinei arba psichinei sveikatai.
4. Seksualinis priekabiavimas – tai nepageidaujamas seksualinio pobūdžio elgesys su asmeniu, kai tokiu elgesiu siekiama tą asmenį ižeisti ar sukurti bauginančią, priešišką, įžeidžiančią ar žeminančią aplinką, arba kai dėl tokio elgesio kyla tokios pasekmės. Seksualinis priekabiavimas laikomas diskriminacija dėl lyties.“
- 6 Pagal Tarnybos nuostatų 22a straipsnį:
„1. Bet kuris pareigūnas, kuris vykdydamas savo pareigas ar užsiimdamas su tuo susijusia veikla sužino faktų, iš kurių galima daryti prielaidą, kad, galbūt, egzistuoja neteisėta veikla, įskaitant sukčiavimą ar korupciją, kenkianti [Sąjungos] interesams, arba su profesinių pareigų atlikimu susijęs elgesys, kuris gali būti rimtas [sunkus] [Sąjungos] pareigūnų prievolių pažeidimas, jis nedelsdamas apie tai informuoja arba savo tiesioginį viršininką, arba savo generalinį direktorių, arba, jeigu, jo nuomone, tai daryti verta, generalinį sekretorių, arba lygiavertės pareigas einančius asmenis, arba betarpiškai [OLAF].

Pirmojoje pastraipoje minėta informacija pateikiama raštu.

Ši dalis taip pat taikoma, jei rimtą [sunkų] panašių prievolių pažeidimą padaro institucijos narys ar bet kuris kitas tarnyboje dirbantis ar institucijos pavedimus atliekantis asmuo.

2. Bet kuris pareigūnas, gavęs 1 dalyje minėtą informaciją, nedelsdamas praneša OLAF visus jam žinomus faktus, iš kurių galima daryti prielaidą, kad egzistuoja 1 dalyje minėti pažeidimai.

3. Institucijos veiksmai, kurių ji imasi pareigūnui pranešus 1 ir 2 dalyse minėtą informaciją, neturi jam turėti jokių žalingų padarinių, jei pareigūnas veikė pagrįstai ir sąžiningai.

4. 1–3 dalys netaikomos dokumentams, rašytinėms antspauduotoms sutartims, ataskaitoms, raštams ar bet kokios formos informacijai, kuri turima nagrinėjamų ar baigtų nagrinėti teismo bylų tikslais, tais tikslais yra sukurta ar atskleista pareigūnui.“

7 Tarnybos nuostatų 22b straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Institucijos, kuriai priklauso pareigūnas, 22a straipsnyje nustatyta tvarka persiuntęs informaciją [Europos] Komisijos pirmininkui, [Europos Sąjungos] Audito Rūmų pirmininkui ar [Europos Sąjungos] Tarybos arba Europos Parlamento pirmininkui arba Europos ombudsmenui, veiksmai neturi tam pareigūnui turėti jokių žalingų padarinių, jei įvykdytos abi tolesnės sąlygos:

- a) pareigūnas sąžiningai ir pagrįstai mano, kad atskleista informacija ir bet koks joje esantis tvirtinimas yra iš esmės teisingi; ir
- b) pareigūnas iš pradžių atskleidė tą pačią informaciją OLAF ar savo paties institucijai ir palaukė [OLAF] ar institucijos nustatytą laikotarpį, per kurį OLAF ar ta institucija galėjo imtis atitinkamų veiksmų, atsižvelgiant į atvejo sudėtingumą. Pareigūnas tinkama tvarka informuojamas apie tokį laikotarpį per 60 dienų.“

8 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (OL L 248, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 74) (toliau – finansinis reglamentas) 60 straipsnio 6 dalyje, be kita ko, numatyta, kad „neteisėtos veiklos, sukčiavimo ar korupcijos, kuri gali pakenkti Bendrijos interesams, atveju“ bet kuris tarnautojas, dalyvaujantis valdant finansus ir vykdant sandorių kontrolę, „praneša institucijoms ar organizacijoms, nurodytoms taikytiname teisės akte“.

9 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento Nr. 2342/2002, nustatančio išsamias finansinio reglamento įgyvendinimo taisykles (OL L 357, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 145, ir klaidų ištaisymas OL L 345, 2005, p. 35), 72 straipsnis savo ruožtu suformuluotas taip:

„Finansinio reglamento 60 straipsnio 6 dalyje <...> minėtos institucijos ir įstaigos – tai organai, paskirti pagal [Tarnybos nuostatus] ir pagal Bendrijos institucijų sprendimus dėl vidaus tyrimų, susijusių su sukčiavimais, korupcija ir kitokia neteisėta Bendrijų interesams žalinga veikla, reikalavimų ir sąlygų.“

10 EESRK darbo tvarkos taisyklių (toliau – Darbo tvarkos taisyklės) 72 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Įgaliojimai, kuriuos pareigūnus skiriančiai institucijai suteikia Bendrijų pareigūnų [tarnybos nuostatai], įgyvendinami taip:

— Generalinį sekretorių skiria biuras;

— AD16, AD15 ir AD14 lygių pareigūnus pagal [Tarnybos nuostatų] 13, 29, 30, 31, 32, 40, 41, 49, 50, 51, 78 straipsnius ir 90 straipsnio 1 dalį skiria biuras remdamasis Generalinio sekretoriaus siūlymu; pagal kitas Pareigūnų tarnybos nuostatų nuostatas, įskaitant 90 straipsnio 2 dalį, juos skiria pirmininkas remdamasis Generalinio sekretoriaus siūlymu;

- AD13, AD12 ir AD11 lygių pareigūnus skiria pirmininkas Generalinio sekretoriaus siūlymu;
 - kitų AD kategorijos lygių bei [asistentų (AST)] kategorijos pareigūnus skiria Generalinis sekretorius.“
- 11 1999 m. spalio 11 d. EESRK priėmė Sprendimą Nr. 363/99 A dėl vidaus tyrimų, susijusių su Bendrijų interesams kenkiančio sukčiavimo, korupcijos ir bet kurios kitos neteisėtos veiklos prevencija, nuostatų ir sąlygų.
- 12 Sprendimo Nr. 363/99 A 2 straipsnyje „Pareiga teikti informaciją“ nustatyta:

„Kiekvienas [EESRK] pareigūnas ar tarnautojas, sužinojęs apie įrodymus, kurie leidžia įtarti, kad yra galimų Bendrijų interesams kenkiančio sukčiavimo, korupcijos ar bet kokios kitos neteisėtos veiklos atvejų, arba apie rimtus [reikšmingus] faktus, susijusius su profesinių pareigų vykdymu, kurie gali reikšti, kad Bendrijų pareigūnai ar kiti tarnautojai nevykdo pareigų, ir kurie gali užtraukti drausminę, o atitinkamais atvejais – baudžiamąją atsakomybę, arba gali reikšti, kad tokių pareigų nevykdo nariai, vadovai ar personalo nariai, kuriems netaikomi Tarnybos nuostatai, turi nedelsdamas pranešti apie tai savo tarnybos vadovui ar generaliniam direktoriui, arba, jei jis mano, kad būtų tikslinga – Generaliniam sekretoriui arba tiesiogiai [OLAF].

[EESRK] generalinis sekretorius, generaliniai direktoriai ir tarnybų vadovai nedelsdami perduoda [OLAF] visus jiems žinomus įrodymus, kuriais remiantis galima įtarti, kad yra pirmojoje dalyje minimų pažeidimų.

[EESRK] pareigūnai ar tarnautojai jokių būdu negali būti diskriminuojami ar su jais negali būti šališkai elgiamasi dėl to, kad jie pranešė pirmojoje ir antrojoje dalyse nurodytą informaciją.

Nariai, sužinoję apie pirmojoje dalyje nurodytus faktus, praneša apie tai [EESRK] pirmininkui arba, jei jie mano, kad būtų tikslinga – tiesiogiai [OLAF].“

Faktinės aplinkybės

- 13 Ieškovas, pareigūnas nuo 1990 m., 1991 m. birželio 1 d. pradėjo dirbti EESRK ir buvo paskirtas Administracijos, personalo ir finansų direktorato patarėju teisės klausimais.
- 14 1997 m. birželio 1 d. ieškovas buvo paskirtas Administracijos, personalo ir finansų direktorato padalinio „Teisės tarnyba“ (toliau – Teisės tarnyba) vadovu.
- 15 2007 m. balandžio 1 d. ieškovui buvo suteiktas aukštesnis AD 13 lygis.
- 16 2008 m. spalio 1 d. savo pareigas pradėjo eiti naujas EESRK generalinis sekretorius W. (toliau – generalinis sekretorius).
- 17 Kitą dieną generalinis sekretorius išsiuntė tarnybinį raštą, kuriuo personalui pranešė, kad laikinai eis laisvas Žmogiškųjų ir finansinių išteklių direktorato direktoriaus pareigas.
- 18 Nustatyta, kad netrukus po W. paskyrimo į generalinio sekretoriaus pareigas jo ir ieškovo santykiai pablogėjo, be kita ko, pastarasis kaltino generalinį sekretorių darant „neteisėtą“ spaudimą Teisės tarnybai.
- 19 2009 m. gruodžio 7 d. ieškovas pateikė EESRK raštą, adresuotą EESRK pirmininkui (toliau – pirmininkas) ir trijų socialinių partnerių grupių pirmininkams, kurie įeina į EESRK kaip EESRK biuro nariai. Šiame rašte, prie kurio buvo pridėti priedai ir dokumentai, ieškovas, remdamasis Tarnybos

nuostatų 22a straipsnio 1 dalimi, EESRK biurui (toliau – biuras) aiškiai pranešė, kad buvo daug sunkių pažeidimų, kuriuos eidamas savo pareigas padarė generalinis sekretorius ir kiek mažiau – Žmogiškųjų ir finansinių išteklių direktorato padalinio „Įdarbinimas, karjera, mokymai“ vadovas. Konkrečiai kalbant, ieškovas skundė:

- Teisės tarnybai daromą spaudimą,
- atsisakymą skirti nuobaudą pareigūnui, kaltam dėl neteisėtų veiksmų, ir kreiptis į OLAF dėl šių veiksmų,
- neteisėtą skyrimą į direktoriaus pareigas EESRK.

20 Tame pačiame rašte ieškovas prašė biuro, be kita ko:

- „pradėti administracinį tyrimą [siekiant] nustatyti faktus ir padarytus pažeidimus“,
- „pranešti jam apie Tarnybos nuostatų 22b straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą terminą“,
- „imtis priemonių tinkamam [generalinio sekretoriato] veikimui atkurti“,
- „užtikrinti Teisės tarnybos nepriklausomumą pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje reikalaujamas sąlygas“,
- „taikyti asmeninę atsakomybę apibrėžiančias priemones, kurios pasirodys būtinos įsikišus OLAF“.

21 Tame pačiame 2009 m. gruodžio 7 d. rašte ieškovas, remdamasis Tarnybos nuostatų 24 straipsniu, taip pat prašė biuro pagalbos – imtis „būtinų priemonių psichologiniam priekabiavimui, kurį jo atžvilgiu vykdo [generalinis sekretorius], nutraukti“.

22 Tos pačios dienos elektroniniais laiškais ieškovas kitiems biuro nariams pranešė, kad kiekvienam atitinkamose jų grupių patalpose pateikė voką su 2009 m. gruodžio 7 d. rašto kopija. Ieškovo teigimu, šių vokų jų adresatai negavo, nes pirmininkas ir trys grupių pirmininkai sutrukdė juos gauti.

23 2009 m. gruodžio 10 d. pirmininkas savo kabineto vadovui davė nurodymą pradėti ieškovo 2009 m. gruodžio 7 d. rašte pateiktos informacijos „išankstinį tyrimą“.

24 Vykdydamas šį nurodymą, pirmininko kabineto vadovas pradėjo su 2009 m. gruodžio 7 d. raštu susijusių asmenų apklausą. Ieškovas buvo išklaustas du kartus – 2009 m. gruodžio 15 d. ir 2010 m. sausio 14 d.

25 2010 m. sausio mėn. pabaigoje pirmininko kabineto vadovas parengė ataskaitą, susijusią su ieškovo 2009 m. gruodžio 7 d. rašte pateiktais kaltinimais dėl psichologinio priekabiavimo ir pažeidimų EESRK. Šioje ataskaitoje pirmininko kabineto vadovas nusprendė, kad šie kaltinimai nepagrįsti. Konkrečiai kalbant, jis joje nurodė, kad nors buvo „įtampa“ tarp Teisės tarnybos ir generalinio sekretoriato, šis „sunkumas, atrodo, daugiausia kilo dėl skirtingų nuomonių apie [Teisės tarnybos] vaidmenį“, ir kad „įvairūs įvykiai, įvardyti kaip priekabiavimas, tebuvo šių skirtingų nuomonių apraiška, galėjusi tapti ryškesnė dėl didelių kultūrinių skirtumų teisės srityje ir dalyvaujančių asmenų individualaus charakterio“.

26 Per 2010 m. vasario 22 d. įvykusį pokalbį pirmininkas pasiūlė ieškovui atsiimti prašymus, pateiktus jo 2009 m. gruodžio 7 d. rašte.

- 27 2010 m. vasario 26 d. raštu ieškovas atmetė šį pasiūlymą ir paaikškino, jog „jis sąžiningai nusprendė, kad buvo neteisėtas elgesys <...>, todėl dabar negali prieštarauti pats sau, antraip jaustųsi pažeidęs Tarnybos nuostatų 21 straipsnį“. Be to, ieškovas pabrėžė, „kad jo veiksmai nebuvo susiję su jokių interesu ar asmeniniu konfliktu, o buvo išimtinai tarnybinio pobūdžio“.
- 28 2010 m. kovo 3 d. Sprendimu Nr. 088/10 A (toliau – 2010 m. kovo 10 d. sprendimas) pirmininkas, „remdamasis 2010 m. vasario 16 d. biuro jam suteiktais įgaliojimais“, atmetė visus 2009 m. gruodžio 7 d. rašte pateiktus prašymus, „nes nurodyti faktai negalėjo būti vertinami nei kaip baudžiamieji nusižengimai, nei kaip Tarnybos nuostatų drausminis pažeidimas“.
- 29 Tame pačiame sprendime, kuriame paminėta, kad „buvo bandymas susitaikyti, bet <...> [ieškovas] nesutiko su siūlomu sprendimu“, pirmininkas nusprendė, kad „kaltinimas dėl persekiojimo tarnyboje, kurį vykdė generalinis sekretorius arba kuris nors kitas pareigūnas, nebuvo pagrįstas, nes nedaugelis šiuo klausimu turimų įrodymų rodė priešingai nei skundą pateikusio asmens argumentai“, ir kad „nebuvo nustatytas generalinio sekretoriaus piktnaudžiavimas įgaliojimais arba piktnaudžiavimas įgyvendinant biuro įgaliojimus“.
- 30 Be to, tame pačiame sprendime pirmininkas nurodė, kad „generalinis sekretorius patikės [ieškovui] užduotį, atitinkančią jo kvalifikaciją ir lygį, palikdamas padalinio vadovo atlyginimą, ir kad numatoma ateityje, jei iškart tokių pareigų laisvų nebus, paskirti jį į tokio pobūdžio pareigas, bet kitame padalinyje, ne Teisės tarnyboje“.
- 31 Galiausiai pirmininkas pridūrė, jog „generalinis sekretorius turi imtis kitų administracinių priemonių, galinčių paskatinti tinkamai vykdyti administravimo veiklą ir padedančių išspręsti nesutarimus ir ginčus generaliniame sekretoriате, kad būtų laikomasi gero administravimo principo ir principo, pagal kurį įvairūs padaliniai turi įgyvendinti būtent savo kompetenciją, pareigas ir įgaliojimus“.
- 32 2010 m. kovo 3 d. sprendimas jo priėmimo dieną ieškovui buvo įteiktas originalo – italų – kalba, o kovo 10 d. – ispanų ir prancūzų kalbomis.
- 33 2010 m. kovo 24 d. pirmininkas parengė 2010 m. kovo 3 d. sprendimo priedą (*addendum*), kuriame patikslino, kad „[2010 m. kovo 3 d.] sprendimo [vykdymo] priemonės, kurių imsis generalinis sekretorius, bus įgyvendinamos vadovaujant pirmininkui“ (toliau – 2010 m. kovo 24 d. priedas).
- 34 2010 m. kovo 24 d. Sprendimu Nr. 133/10 A pirmininkas, „pasikonsultavęs su generaliniu sekretoriumi ir jo sutikimu“, vadovaudamasis „tarnybos interesu“, „nedelsdamas“ atleido ieškovą iš Teisės tarnybos vadovo pareigų ir patikslino, kad ieškovas „nuo 2010 m. balandžio [6] d. bus paskirtas į kitas pareigas – padalinio vadovu pagal jo pareigas kitoje EESRK tarnyboje“ (toliau – sprendimas atleisti iš ankstesnių pareigų).
- 35 2010 m. balandžio 13 d. Sprendimu Nr. 184/10 A pirmininkas, „pasikonsultavęs su generaliniu sekretoriumi ir jo sutikimu“, dėl „tarnybinių priežasčių“ paskyrė ieškovą į Logistikos direktoratą „padalinio vadovu pagal jo pareigas, <...>, be kita ko, rūpintis su sutartimis ir konkursais susijusiais teisės klausimais“. Buvo numatyta, kad šis sprendimas įsigalioja 2010 m. balandžio 6 d. (toliau – sprendimas paskirti į kitas pareigas).
- 36 2010 m. birželio 3 d. raštu ieškovas, remdamasis Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalimi, pateikė skundą dėl:
- 2010 m. kovo 3 d. sprendimo,
 - 2010 m. kovo 24 d. priedo,
 - sprendimo atleisti iš ankstesnių pareigų,

— sprendimo paskirti į kitas pareigas.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 37 Pagal Tarnybos nuostatų 91 straipsnio 4 dalį, nelaukdamas sprendimo dėl skundo priėmimo, ieškovas pareiškė šį ieškinį, kuriuo siekiama panaikinti skunde nurodytus sprendimus. Tą pačią dieną jis taip pat kreipėsi į Tarnautojų teismą su prašymu taikyti laikinąsias apsaugos priemonės ir sustabdyti tų pačių sprendimų vykdymą.
- 38 Pagal Tarnybos nuostatų 91 straipsnio 4 dalį 2010 m. birželio 11 d. kanclerio raštais šalys buvo informuotos apie pagrindinės bylos nagrinėjimo sustabdymą.
- 39 2010 m. liepos 14 d. nutartimi Tarnautojų teismo pirmininkas atmetė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemonės.
- 40 2010 m. spalio 1 d. priėmus sprendimą atmesti skundą ir spalio 15 d. jį įteikus ieškovui, pagal Tarnybos nuostatų 91 straipsnio 4 dalį šalims buvo pranešta apie pagrindinės bylos nagrinėjimo atnaujinimą Tarnautojų teisme.
- 41 Ieškovas Tarnautojų teismo prašo:
- panaikinti 2010 m. kovo 3 d. sprendimą, 2010 m. kovo 24 d. priedą, sprendimą atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimą paskirti į kitas pareigas,
 - nurodyti EESRK sumokėti jam 17 500 EUR žalos atlyginimą,
 - priteisti iš EESRK visas bylinėjimosi išlaidas.
- 42 EESRK Tarnautojų teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovo visas bylinėjimosi išlaidas, taip pat išlaidas, susijusias su procesu dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.

Dėl teisės

1. Dėl reikalavimų panaikinti 2010 m. kovo 3 d. sprendimą ir 2010 m. kovo 24 d. priedą

- 43 Visų pirma reikia nustatyti 2010 m. kovo 3 d. sprendimo ir 2010 m. kovo 24 d. priedo apimtį, o tam reikia patikslinti 2009 m. gruodžio 7 d. rašto turinį.
- 44 2009 m. gruodžio 7 d. rašte ieškovas kreipėsi į administraciją ir nurodė faktus, kurie gali būti suskirstyti į dvi grupes.
- 45 Pirma, suinteresuotasis asmuo atskleidė tiesiogiai su juo susijusius faktus. Visų pirma jis skundžia generalinį sekretorių dėl psichologinio priekabiavimo, daugiausia pasireiškusio „neteisėtu“ spaudimu Teisės tarnybos atžvilgiu. Jis prašė administracijos suteikti jam pagalbą pagal Tarnybos nuostatų 24 straipsnio pirmą pastraipą ir ši pagalba iš esmės turėjo būti suteikta panaikinant tiesioginį generalinio sekretoriaus vadovavimą Teisės tarnybai (toliau – pagalbos prašymas).

- 46 Antra, tame pačiame 2009 m. gruodžio 7 d. rašte suinteresuotasis asmuo taip pat atkreipė dėmesį į faktus, kurie, nors nebuvo tiesiogiai su juo susiję, jo nuomone, galėjo pakenkti EESRK interesams. Pavyzdžiui, visų pirma buvo atskleistas generalinio sekretoriaus atsisakymas skirti drausminę nuobaudą pažeidimą padariusiam pareigūnui, vykdant Konsultacinio darbo A direktorato direktoriaus skyrimo procedūrą padaryti pažeidimai arba tai, kad generalinis sekretorius pasisavino biuro prerogatyvas skirti kitus EESRK pareigūnus. Ieškovas paprašė vadovaujantis Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 2 dalimi šią informaciją nedelsiant perduoti OLAF (toliau – prašymas kreiptis į OLAF).
- 47 Taip apibūdinus 2009 m. gruodžio 7 d. rašto turinį, konstatuotina, kad 2010 m. kovo 3 d. sprendimu pirmininkas atmetė tiek pagalbos prašymą, tiek prašymą kreiptis į OLAF, be to, ieškovui nurodė, kad ateityje šis generalinio sekretoriaus nustatytais sąlygomis bus paskirtas į kitas pareigas. Paskui 2010 m. kovo 24 d. priede pirmininkas pridūrė, kad ieškovo paskyrimo į kitas pareigas sąlygos bus įgyvendintos jam vadovaujant.
- 48 Šiomis aplinkybėmis reikia vieną po kito priimti sprendimus:
- dėl reikalavimų panaikinti 2010 m. kovo 3 d. sprendimą, kiek jame buvo nurodyta, kad ieškovas bus paskirtas į kitas pareigas, ir dėl reikalavimo panaikinti 2010 m. kovo 24 d. priedą,
 - dėl reikalavimų panaikinti 2010 m. kovo 3 d. sprendimą, kiek juo buvo atmestas prašymas kreiptis į OLAF,
 - dėl reikalavimų panaikinti 2010 m. kovo 3 d. sprendimą, kiek juo buvo atmestas pagalbos prašymas.
- Dėl reikalavimų panaikinti 2010 m. kovo 3 d. sprendimą, kiek juo buvo nurodyta, kad ieškovas bus paskirtas į kitas pareigas, ir dėl reikalavimų panaikinti 2010 m. kovo 24 d. priedą*
- 49 Kaip matyti iš nusistovėjusios teismų praktikos, gali būti skundžiami tik veiksmai ar priemonės, dėl kurių atsiranda privalomų teisinių pasekmių, galinčių konkrečiai ir tiesiogiai paveikti ieškovo interesus ir pastebimai pakeisti jo teisinę padėtį (žr. 2010 m. rugsėjo 14 d. Tarnautojų teismo sprendimo *Da Silva Pinto Branco prieš Teisingumo Teismą*, F-52/09, 32 punktą), šių veiksmų ar priemonių turi imtis kompetentinga institucija ir jais turi būti išreiškiama galutinė administracijos pozicija (šiuo klausimu žr. 2006 m. gegužės 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Lavagnoli prieš Komisiją*, T-95/04, 35 punktą). Vien tai, kad kompetentinga institucija išreiškia ketinimą ateityje priimti tam tikrą sprendimą, nesukuria nei teisių, nei atitinkamų pareigų suinteresuotam (-iems) pareigūnui (-ams) (1993 m. kovo 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Blackman prieš Parlamentą*, T-33/89 ir T-74/89, 27 punktas).
- 50 Šioje byloje, 2010 m. kovo 3 d. sprendime informuodamas ieškovą, kad jam bus patikėta „užduotis, atitinkanti jo kvalifikaciją ir jo lygį, <...> kitame padalinyje, ne Teisės tarnyboje“, pirmininkas tik išreiškė administracijos ketinimą ateityje paskirti suinteresuotą asmenį į kitas pareigas ir vien išreikšdamas šį ketinimą nesukūrė ieškovui nei teisių, nei pareigų. Tas pats pasakytina apie 2010 m. 24 d. priedą, kuriame pirmininkas nurodė tik tai, kad „[2010 m. kovo 3 d.] sprendimo [vykdymo] priemonės, kurių imsis generalinis sekretorius, bus įgyvendinamos vadovaujant pirmininkui“.
- 51 Šiomis aplinkybėmis, kadangi aišku, jog iš tikrųjų ieškovas į kitas pareigas paskirtas tik priėmus sprendimą atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimą paskirti į kitas pareigas, minėti reikalavimai turi būti atmesti kaip nepriimtini.

Dėl reikalavimų panaikinti 2010 m. kovo 3 d. sprendimą, kiek juo buvo atmestas prašymas kreiptis į OLAF

- 52 Ieškovas prašo Tarnautojų teismo panaikinti 2010 m. kovo 3 d. sprendimą, kiek juo buvo atmestas prašymas kreiptis į OLAF, ir, grįsdamas šį reikalavimą, nurodo ieškinio pagrindus, susijusius su Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 2 dalies, Sprendimo Nr. 363/99 A 2 straipsnio antros pastraipos, finansinio reglamento 60 straipsnio 6 dalies, Reglamento Nr. 2342/2002 72 straipsnio ir Sprendimo Nr. 005/03 A dėl bendrojo Europos Sąjungos biudžeto vykdymo vidaus taisyklių 11 straipsnio pažeidimu.
- 53 Reikia išnagrinėti pateiktų reikalavimų priimtinumą.
- 54 Šiuo atžvilgiu visų pirma primintina, jog Tarnybos nuostatuose, iš dalies pakeistuose 2004 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 723/2004, yra įtvirtinta pareigūno teisė įspėti savo viršininkus arba išorės instituciją dėl sunkių pažeidimų, kuriuos jis pastebėjo savo institucijoje, kad apie šiuos pažeidimus taptų žinoma, ir prireikus, kad už juos būtų nubausta. Pavyzdžiui, Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje aiškiai numatyta, kad „bet kuris pareigūnas, kuris vykdydamas savo pareigas ar užsiimdamas su tuo susijusia veikla sužino faktą, iš kurių galima daryti prielaidą, kad galbūt egzistuoja neteisėta veikla, įskaitant sukčiavimą ar korupciją, kenkianti [Sąjungos] interesams, arba su profesinių pareigų atlikimu susijęs elgesys, kuris gali būti sunkus [Sąjungos] pareigūnų prievolių pažeidimas, jis nedelsdamas apie tai informuoja arba savo tiesioginį viršininką, arba savo generalinį direktorių, arba, jeigu, jo nuomone, tai daryti verta, generalinį sekretorių, arba lygiavertės pareigas einančius asmenis, arba betarpiškai [OLAF]“.
- 55 Kalbant konkrečiau apie EESRK personalą, pareigūno arba tarnautojo teisė įspėti savo viršininkus arba tiesiogiai OLAF taip pat yra patvirtinta specialioje nuostatoje – Sprendimo Nr. 363/99 A 2 straipsnio pirmoje pastraipoje, kurioje nustatyta, jog „kiekvienas [EESRK] pareigūnas ar tarnautojas, sužinojęs apie įrodymus, kurie leidžia įtarti, kad yra galimų Bendrijų interesams kenkiančio sukčiavimo, korupcijos ar bet kokios kitos neteisėtos veiklos atvejų, arba apie reikšmingus faktus, susijusius su profesinių pareigų vykdymu, kurie gali reikšti, kad Bendrijų pareigūnai ar kiti tarnautojai nevykdo pareigų, ir kurie gali užtraukti drausminę, o atitinkamais atvejais – baudžiamąją atsakomybę, arba gali reikšti, kad tokių pareigų nevykdo nariai, vadovai ar personalo nariai, kuriems netaikomi Tarnybos nuostatai, turi nedelsdamas pranešti apie tai savo tarnybos vadovui ar generaliniam direktoriui, arba, jei jis mano, kad būtų tikslinga – generaliniam sekretoriui arba tiesiogiai [OLAF]“.
- 56 Antra, pažymėtina, kad kai pareigūnas pasinaudoja Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalyje jam pripažįstama galimybe įspėti savo viršininkus arba išorės instituciją, informaciją gavęs asmuo pagal Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 2 dalį yra įpareigojamas „nedelsdamas pranešti OLAF visus jam žinomus faktus, iš kurių galima daryti prielaidą, kad egzistuoja [Tarnybos nuostatų 22a straipsnio] 1 dalyje minėti pažeidimai“.
- 57 Kalbant apie EESRK, šis įpareigojimas pranešti OLAF pareigūno, kuris ėmėsi įspėjimo, perduotą informaciją taip pat yra primenamas Sprendimo Nr. 363/99 A 2 straipsnio antroje pastraipoje, kurioje nustatyta, kad „[EESRK] generalinis sekretorius, generaliniai direktoriai ir tarnybų vadovai nedelsdami perduoda [OLAF] visus jiems žinomus įrodymus, kuriais remiantis galima įtarti, kad yra [šiam straipsnyje] minimų pažeidimų“.
- 58 Galiausiai iš kartu skaitomų finansinio reglamento 60 straipsnio 6 dalies ir Reglamento Nr. 2342/2002 72 straipsnio nuostatų matyti, kad bet kuris tarnautojas, „dalyvaujantis finansų valdyme ir sandorių kontrolėje“ [dalyvaujantis valdant finansus ir kontroliuojant sandorius], „neteisėtos veiklos, sukčiavimo ar korupcijos, kuri gali pakenkti Bendrijos interesams, atveju“ turi pranešti OLAF.

- 59 Klausimas, kurį turi išspręsti Tarnautojų teismas, – ar sprendimas, kuriuo viršininkas, iš pareigūno gavęs Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją, nusprendžia, kad nereikia jos perduoti OLAF, yra šio pareigūno nenaudai priimtas aktas, ir, jei taip, tai koku mastu.
- 60 Į šį klausimą turi būti atsakyta neigiamai tuo ypatingu atveju, kai faktai, kuriuos nurodė savo viršininkus išpėjęs pareigūnas, nors ir kenkia Sąjungos interesams arba rodo sunkų pareigūnų prievolių pažeidimą, padarytą vieno ar kelių personalo narių, nėra tiesiogiai su juo susiję.
- 61 Iš tikrųjų primintina, jog, tariant pačiais Tarnybos nuostatų 22a straipsnio žodžiais, pareigūnas, siekiantis atskleisti, kad galbūt egzistuoja neteisėta veikla, įskaitant sukčiavimą ar korupciją, kenkianti [Sąjungos] interesams, arba su profesinių pareigų atlikimu susijęs elgesys, kuris gali būti sunkus pareigūnų prievolių pažeidimas, gali tiesiogiai OLAF pateikti, jo manymu, turimus šių pažeidimų įrodymus. Taigi, tuo atveju, kai pareigūno informuotas asmuo atsisako kreiptis į OLAF, šis pareigūnas tebeturi galimybę kreiptis tiesiogiai į OLAF.
- 62 Be to, pagal nusistovėjusią teismų praktiką pareigūnas nėra įgaliotas veikti įstatymo arba institucijų interesais ir grįsdamas ieškinį gali remtis tik su juo asmeniškai susijusiais kaltinimais (1998 m. liepos 7 d. Pirmosios instancijos nutarties *Moncada prieš Komisiją*, T-178/97, 39 punktą). Jei būtų pripažinta, kad pareigūnas, kuris dėl tiesiogiai su juo nesusijusių pažeidimų išpėjo savo viršininką, gali pareikšti ieškinį dėl šio viršininko atsisakymo perduoti šią informaciją OLAF, tai reikštų, kad šiam pareigūnui pripažįstami įgaliojimai veikti įstatymo interesais. Tačiau ši išvada neatima galimybės tam pareigūnui, jeigu jis mano, kad dėl viršininkams pateiktos informacijos buvo priimtas jam žalingų pasekmių turintis sprendimas, pareikšti ieškinį dėl tokio sprendimo.
- 63 Šioje byloje, kaip buvo nurodyta, faktai, kuriuos ieškovas atskleidė savo prašyme kreiptis į OLAF, nebuvo tiesiogiai su juo susiję, nes visų pirma jis skundė generalinio sekretoriaus atsisakymą skirti drausminę nuobaudą EESRK pareigūnui, neteisėtą skyrimą į direktoriaus pareigas EESRK arba tai, kad generalinis sekretorius pasisavino biuro prerogatyvas skirti kitus EESRK pareigūnus.
- 64 Darytina išvada, kad 2010 m. kovo 3 d. sprendimas tiek, kiek juo buvo atmestas prašymas kreiptis į OLAF, nėra ieškovo nenaudai priimtas aktas, todėl reikalavimai dėl šio sprendimo panaikinimo šiuo atžvilgiu turi būti atmesti kaip nepriimtini.

Dėl reikalavimų panaikinti 2010 m. kovo 3 d. sprendimą, kiek juo buvo atmestas pagalbos prašymas

- 65 Grįsdamas minėtus reikalavimus, ieškovas nurodo ieškinio pagrindus, kurie iš esmės gali būti suskirstyti į tris ieškinio pagrindus, atitinkamai susijusius su:
- pirmininko kompetencijos priimti 2010 m. kovo 3 d. sprendimą trūkumu, procedūros pažeidimu ir Chartijos 41 straipsnio pažeidimu,
 - Tarnybos nuostatų 86 straipsnio, IX priedo, EESRK pirmininko Sprendimo Nr. 635/05 A dėl drausminių procedūrų ir administracinių tyrimų bendrų vykdymo nuostatų (toliau – Tarnybos nuostatų IX priedo bendros vykdymo nuostatos) ir teisės į gynybą paisymo principo pažeidimu,
 - Tarnybos nuostatų 24 straipsnio ir pareigos suteikti pagalbą pažeidimu, Chartijos pažeidimu ir akivaizdžios vertinimo klaidos buvimu.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su pirmininko kompetencijos priimti 2010 m. kovo 3 d. sprendimą trūkumu, procedūros pažeidimu ir Chartijos 41 straipsnio pažeidimu

– Šalių argumentai

- 66 Ieškovas teigia, kad 2010 m. kovo 3 d. sprendimą, kiek juo buvo atmestas pagalbos prašymas, turėjo priimti biuras, o ne, kaip tai buvo padaryta, pirmininkas.
- 67 Ieškovas priduria, kad EESRK padarė tam tikrų procedūros pažeidimų, be kita ko, pažeidė gero administravimo principą, įtvirtintą Chartijos 41 straipsnyje, ir biuro darbo tvarkos taisykles, priimtas 2007 m. spalio 23 d. Iš tikrųjų, išskyrus pirmininką ir grupių pirmininkus, biuro nariai niekada neturėjo galimybės susipažinti su pagalbos prašymu. Be to, biuro nariai negalėjo susipažinti su sprendimo atmesti pagalbos prašymą projektu. Galiausiai biuro susirinkimų protokoluose nėra minimi nei galutinis priimtas sprendimas, nei biuro narių pareiškimai.
- 68 EESRK prašo atmesti ieškinio pagrindą.

– Tarnautojų teismo vertinimas

- 69 Pagal Darbo tvarkos taisyklių 72 straipsnio 1 dalies trečią įtrauką įgaliojimus, kuriuos Paskyrimų tarnybai suteikia Tarnybos nuostatai dėl AD 13, AD 12 ir AD 11 lygių pareigūnų, įgyvendina pirmininkas generalinio sekretoriaus siūlymu.
- 70 Šioje byloje yra aišku, kad tuo metu, kai buvo priimtas 2010 m. kovo 3 d. sprendimas, kiek juo atmestas pagalbos prašymas, ieškovas buvo AD 13 lygio pareigūnas. Vadovaujantis būtent Darbo tvarkos taisyklių 72 straipsnio 1 dalies trečios įtraukos nuostatomis, šis sprendimas buvo priimtas pirmininko. Todėl ieškovas nepagrįstai teigia, kad minėtą sprendimą turėjo priimti biuras, o ne pirmininkas.
- 71 Be to, kadangi, kaip buvo pasakyta, pirmininkas, o ne biuras turėjo kompetenciją spręsti dėl pagalbos prašymo, kaltinimas, susijęs su procedūros pažeidimais priimant 2010 m. kovo 3 d. sprendimą, be kita ko, tai, kad biuro nariai nedalyvavo nagrinėjant pagalbos prašymą, turi būti atmestas kaip netinkamas.
- 72 Darytina išvada, kad nurodytas pirmasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su Tarnybos nuostatų 86 straipsnio, IX priedo, Tarnybos nuostatų IX priedo bendrų vykdymo nuostatų ir teisės į gynybą paisymo principo pažeidimu

– Šalių argumentai

- 73 Ieškovas nurodo, kad su pagalbos prašymu jis pateikė mažų mažiausia pradinius psichologinio priekabiavimo, kurio auka tapo, įrodymus, konkrečiai kalbant, generalinio sekretoriaus bandymų kėsintis į Teisės tarnybos nepriklausomumą įrodymus. Tačiau pirmininkas, užuot pradėjęs, kaip turėjo, administracinį tyrimą pagal Tarnybos nuostatų 86 straipsnio 2 dalį, IX priedo 1 ir 2 straipsnius ir Tarnybos nuostatų IX priedo bendrų vykdymo nuostatų 2 straipsnį, apsiribojo nurodymu savo kabineto vadovui pradėti paprastą išankstinį tyrimą, kurio išvados, be to, nebuvo jam pateiktos prieš priimant 2010 m. kovo 3 d. sprendimą.
- 74 Gindamasis EESRK prašo atmesti ieškinio pagrindą.

– Tarnautojų teismo vertinimas

- 75 Svarbu priminti, kad pagal Tarnybos nuostatų 24 straipsnį Sąjungos institucijos turi apsaugoti savo personalą nuo bet kokio viršininkų priekabiavimo arba žeminančio elgesio. Be to, iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad turėdama pareigą suteikti pagalbą administracija, susidūrusi su tvarką ir objektyvumą tarnyboje pažeidžiančiu įvykiu, turi įsikišti taip intensyviai, kaip reikia, ir imtis priemonių taip greitai ir rūpestingai, kiek tai būtina dėl atitinkamų aplinkybių, kad nustatytų faktus ir jais remdamasi padarytų tinkamas išvadas. Šiuo atžvilgiu pakanka, kad pareigūnas, kuris prašo savo institucijos apsaugos, pateiktų pradinius priekabiavimo, kuris, jo teigimu, buvo vykdomas jo atžvilgiu, tikrumo įrodymus. Jei tokie įrodymai pateikiami, atitinkama institucija turi imtis tinkamų priemonių, be kita ko, pradėti tyrimą, kad būtų įrodytos skundą pagrindžiančios aplinkybės, ir bendradarbiauti su šį skundą pateikusių asmeniu (1989 m. sausio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Koutchoumoff prieš Komisiją*, 224/87, 15 ir 16 punktai; 1993 m. balandžio 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tallarico prieš Parlamentą*, T-5/92, 31 punktas ir 2000 m. gruodžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Campogrande prieš Komisiją*, T-136/98, 42 punktas).
- 76 Šioje byloje iš jos dokumentų matyti, kad, pateikus pagalbos prašymą, pirmininkas per tris dienas, 2009 m. gruodžio 10 d., davė nurodymą savo kabineto vadovui pradėti teiginių dėl psichologinio priekabiavimo ir pažeidimų, dėl kurių buvo kaltinamas generalinis sekretorius, „išankstinį tyrimą“. 2009 m. gruodžio 15 d. ir 2010 m. sausio 14 d. išklauses ieškovą ir pagalbos prašyme skundžiamus asmenis, pirmininko kabineto vadovas 2010 m. sausio mėn. parengė išsamią ataskaitą, kurioje išnagrinėjo ir aptarė įvairių kaltinimų, kuriuos ieškovas pateikė generaliniam sekretoriui, pagrįstumą. Šiomis aplinkybėmis EESRK įvykdė pareigą, jam kylančią iš pirmesniame punkte primintos teismų praktikos, – siekiant nustatyti pagalbos prašyme nurodytus faktus, pradėti tyrimą bendradarbiaujant su šio prašymo autoriumi.
- 77 Argumentas, kad EESRK turėjo pradėti administracinį tyrimą, kaip numatyta Tarnybos nuostatų 86 straipsnio 2 dalyje, IX priedo 1 ir 2 straipsniuose ir Tarnybos nuostatų IX priedo bendrų vykdymo nuostatų 2 straipsnyje, turi būti atmestas. Iš tikrųjų iš šių nuostatų aišku, kad juose numatyti administraciniai tyrimai siejami su drausmine procedūra ir turi būti pradėti tik tuomet, kai įrodymai leidžia daryti prielaidą, kad buvo pažeistos pareigūno prievolės, o pagalbos prašyme nebuvo jokio įrodymo, kuris pagrįstų, net prieš tai neatlikus išankstinio tyrimo, tokio drausminio pobūdžio administracinį tyrimą generalinio sekretoriaus atžvilgiu.
- 78 Galiausiai negali būti priimtas kaltinimas, kad EESRK, pažeisdamas teisę į gynybą, prieš atmesdamas pagalbos prašymą nepateikė ieškovui pirmininko kabineto vadovo parengtos ataskaitos išvadų ir įvairių ataskaitų dėl posėdžių, surengtų šiam kabinetui atliekant tyrimą. Iš tikrųjų bet kurioje prieš asmenį pradėtoje procedūroje, kurioje gali būti priimtas sprendimas asmens nenaudai, teisės į gynybą paisymas yra vienas pagrindinių Sąjungos teisės principų ir jį reikia užtikrinti, net jeigu nėra atitinkamą procedūrą reglamentuojančių teisės aktų (pavyzdžiui, žr. 1997 m. liepos 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Gaspari prieš Parlamentą*, T-36/96, 32 punktą). Tačiau šioje byloje procedūra, pradėta pateikus pagalbos prašymą, negali būti vertinama kaip prieš ieškovą pradėta procedūra (žr. 2000 m. birželio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *K prieš Komisiją*, T-67/99, 72 punktą). Taigi, 2010 m. kovo 3 d. sprendimas tiek, kiek juo buvo atmestas pagalbos prašymas, nepatenka į sprendimų, dėl kurių turi būti paisoma teisės į gynybą, sąrašą.
- 79 Todėl antrasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio Tarnybos nuostatų 24 straipsnio ir pareigos suteikti pagalbą pažeidimu, Chartijos pažeidimu ir akivaizdžios vertinimo klaidos buvimu

– Šalių argumentai

- 80 Ieškovas teigia, kad jis buvo psichologinio priekabiavimo auka, todėl pirmininkas, atmetęs pagalbos prašymą, padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, pažeidė Tarnybos nuostatų 24 straipsnį ir pareigą suteikti pagalbą, taip pat Chartijos 1 straipsnį ir 31 straipsnio 1 dalį, kuriuose atitinkamai nurodyta: „žmogaus orumas yra neliečiamas [ir] jį reikia gerbti ir saugoti“ ir „kiekvienas darbuotojas turi teisę į saugias, jo sveikatą ir orumą atitinkančias darbo sąlygas“.
- 81 EESRK atsikerta, kad ieškovas kaip psichologinį priekabiavimą vertina tai, kas tebuvo santykių su generaliniu sekretoriumi sunkumai ir nesutarimai dėl teisinio pobūdžio dokumentų.

– Tarnautojų teismo vertinimas

- 82 Tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalyje psichologinis priekabiavimas apibrėžiamas kaip „veiksmai, <...> kurie gali pakenkti“ ir siekiant jį įrodyti turi būti tenkinamos dvi kumuliacinės sąlygos. Pirmoji sąlyga susijusi su fiziniu elgesiu, šnekamąja ar rašytine kalba, gestais, kurie „trunka tam tikrą laikotarpį, kartojasi ar yra sistemingi“, vadinasi, psichologinis priekabiavimas turi būti suvokiamas kaip ilgai trunkantis procesas, o tai reiškia, kad veiksmai yra pakartotiniai arba tęstiniai, taip pat „tyčiniai“. Pagal antrąją sąlygą, kuri prie pirmosios prijungta jungtuku „ir“, šiuo fiziniu elgesiu, šnekamąja ar rašytine kalba arba gestais kenkiama asmenybei, asmens orumui ar fizinei arba psichinei sveikatai. Remiantis tuo, kad būdvardis „tyčiniai“ susijęs su pirmąja, o ne su antrąja sąlyga, galima padaryti dvi išvadas. Pirma, Tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalyje nurodytas fizinis elgesys, šnekamoji ar rašytinė kalba, gestai ar kiti veiksmai turi būti sąmoningi, todėl ši nuostata netaikoma atsitiktiniams veiksams. Antra, nereikalaujama, kad fizinis elgesys, šnekamoji ar rašytinė kalba, gestai ar kiti veiksmai būtų įvykdyti siekiant pakenkti asmenybei, orumui ar fizinei arba psichinei sveikatai.
- 83 Kitaip tariant, gali būti psichologinis priekabiavimas, kaip tai suprantama pagal Tarnybos nuostatų 12a straipsnio 3 dalį, nors priekabiautojas savo veiksmais nesiekia apšmeižti arba pažeminti aukos arba sąmoningai pabloginti jos darbo sąlygų. Pakanka, kad šie veiksmai objektyviai sukeltų tokių pasekmių, nes jie buvo įvykdyti sąmoningai (šiuo klausimu žr. 2008 m. gruodžio 9 d. Tarnautojų teismo sprendimo *Q prieš Komisiją*, F-52/05, 135 punktą, kuris nebuvo panaikintas 2011 m. liepos 12 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimu *Komisija prieš Q*, T-80/09 P, ir 2012 m. gegužės 16 d. Tarnautojų teismo sprendimo *Skareby prieš Komisiją*, F-42/10, 65 punktą).
- 84 Atsižvelgiant būtent į šiuos argumentus reikia priimti sprendimą dėl kaltinimo, susijusio su psichologiniu priekabiavimu, o tam reikia išnagrinėti, ar buvo veiksmai, dėl kurių ieškovas kaltina generalinį sekretorių, ir nustatyti, ar šie veiksmai galėjo objektyviai pakenkti ieškovo asmenybei, asmens orumui ar fizinei arba psichinei sveikatai.
- 85 Pirma, ieškovas nurodo, jog generalinis sekretorius bandė daryti jam spaudimą, kad jis, būdamas Teisės tarnybos vadovas, pasirašytų teisiškai klaidingas teisines nuomones. Pavyzdžiui, tai buvo daroma vieno iš pareigūnų paaukštinimo atgaline data atveju.
- 86 Šiuo atžvilgiu iš bylos dokumentų matyti, kad 2009 m. sausio 25 d., kalbant apie 2008 m. kaip paaukštinimo metus, pirmininkas, aiškiai pažeisdamas EESRK galiojančias taisykles, nusprendė vieną iš pareigūnių paaukštinti atgaline data – nuo 2008 m. sausio 1 d.
- 87 Tačiau net jei šis sprendimas buvo priimtas „generalinio sekretoriaus siūlymu“, pažymėtina, jog ieškovas nekaltino generalinio sekretoriaus kaip šio neteisėto sprendimo autoriaus ir net pripažino, kad generalinis sekretorius veikė esant biuro nario, norinčio tapti EESRK pirmininku, spaudimui.

- 88 Be to, ieškovas nepateikia jokio pakankamo įrodymo pagrįsti EESRK formaliai ginčijamam teiginiui, kad generalinis sekretorius per 2009 m. birželio 8 d. įvykusį susirinkimą davė jam nurodymą parengti teisinę nuomonę, skirtą šio sprendimo teisėtumui įrodyti. Konkrečiai kalbant, šio susirinkimo ataskaitoje, parengtoje paties ieškovo, nepateikiamas joks nei tokio spaudimo buvimo, nei įžeidimų, kuriuos per šį susirinkimą jo atžvilgiu išsakė generalinis sekretorius, įrodymas.
- 89 Be to, tiesa, kad tą pačią 2009 m. birželio 8 d. generalinis sekretorius išsiuntė EESRK personalo nariams elektroninį laišką, kuriame nurodė, kad tuo atveju, jei būtų pareikštas ieškinys ginčijant nagrinėjamą paaukštinimą atgaline data, reikėtų pasinaudoti advokato paslaugomis, nes „yra aišku, kad ieškovas negali atstovauti administracijai gindamas jos poziciją“.
- 90 Tačiau, atsižvelgdamas į aplinkybes, kuriomis šis elektroninis laiškas buvo išsiųstas, Tarnautojų teismas mano, kad juo buvo siekiama ne iškelti ieškovo profesinės kompetencijos klausimą, o parodyti būtinybę, atsižvelgiant į ieškovo daug kartų kritikuotą sprendimo dėl pareigų paaukštinimo teisėtumą, patikėti EESRK gynybą advokatui, jei būtų pareikštas ieškinys. Galiausiai savo parengtoje 2009 m. birželio 8 d. susirinkimo ataskaitoje ieškovas paminėjo, kad pats pasiūlė generaliniam sekretoriui šį sprendimą.
- 91 Todėl kaltinimas, susijęs su tuo, kad generalinis sekretorius bandė daryti spaudimą Teisės tarnybai, turi būti atmestas.
- 92 Antra, ieškovas teigia, jog EESRK paskelbė skelbimą apie laisvą darbo vietą, kuriame dalyvavimo konkurse sąlygos iš pradžių buvo suformuluotos taip, kad jo kandidatūra būtų atmesta.
- 93 Šiuo atžvilgiu iš bylos dokumentų matyti, kad 2009 m. liepos 6 d. EESRK intranete Tarnybos nuostatų 29 straipsnio 1 dalyje numatyta tvarka buvo paskelbtas skelbimas Nr. 26/09 apie laisvą darbo vietą (toliau – pirmas skelbimas apie laisvą darbo vietą), kad būtų teikiamos kandidatūros į AD 14 lygio EESRK Bendrųjų reikalų direktorato direktoriaus pareigas, ir kad pagal šį skelbimą, skirtą EESRK pareigūnams ir kitoms Sąjungos institucijoms, be kitų sąlygų, buvo toks reikalavimas: „puikios dviejų oficialiųjų Europos Sąjungos kalbų žinios ir bent vienos kitos oficialiosios Europos Sąjungos kalbos žinios“, ir patikslinta, kad dėl „darbo pobūdžio labai pageidautinos geros [anglų] ir [prancūzų] kalbų žinios“. Ieškovas pateikė savo kandidatūrą pareigoms, numatytoms pirmame skelbime apie laisvą darbo vietą, eiti.
- 94 Paskui 2009 m. rugsėjo 29 d. biuras nusprendė atšaukti pirmą skelbimą apie laisvą darbo vietą ir „iš naujo paskelbti [apie laisvą darbo vietą] pagal Tarnybos nuostatų 29 straipsnio [1 ir 2 dalis]“; skelbimas Nr. 43/09, kuriuo buvo kviečiama teikti kandidatūras toms pačioms Bendrųjų reikalų direktorato direktoriaus pareigoms eiti, buvo paskelbtas ir EESRK intranete, ir *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 247 A, p. 1, toliau – naujas skelbimas apie laisvą darbo vietą). Naujame skelbime apie laisvą darbo vietą kalbos reikalavimai buvo tokie: „Puikios vienos iš oficialiųjų Europos Sąjungos kalbų žinios ir labai geros bent dviejų kitų Europos Sąjungos oficialiųjų kalbų žinios. Dėl darbo pobūdžio labai pageidautinos geros anglų ir prancūzų kalbos žinios.“ Ieškovas savo kandidatūrą pareigoms, numatytoms naujame skelbime apie laisvą darbo vietą, eiti patvirtino prieš ją atsiimdamas 2009 m. gruodžio 3 d.
- 95 Tiesa, kaip atskirame šios dienos sprendime buvo nusprendęs Tarnautojų teismas (2012 m. rugsėjo 25 d. Sprendimas *Bermejo Garde prieš EESRK*, F-51/10), dėl tokio kalbos reikalavimų pakeitimo ieškovas realiai nebegalėjo teikti savo kandidatūros Bendrųjų reikalų direktorato direktoriaus pareigoms eiti, nes tik vienos oficialiosios kalbos (ispanų) jo žinios yra puikios, antros oficialiosios kalbos (prancūzų) jo žinios yra mažiausiai labai geros, tačiau trečios oficialiosios Sąjungos kalbos (anglų) jo žinios yra tik „geros“. Tarnautojų teismas padarė išvadą, kad naujas skelbimas apie laisvą darbo vietą yra ieškovo nenaudai priimtas aktas.

- 96 Tačiau ieškovas nepateikia tikslų ir neprieštarinų įrodymų, kurie galėtų pagrįsti teiginį, kad kalbos reikalavimai buvo pakeisti siekiant neleisti jam pateikti savo kandidatūros.
- 97 Atvirkščiai, iš bylos dokumentų matyti, kad EESRK ieškovui, kaip ir kitiems kandidatams, kurie pateikė savo kandidatūras pagal pirmą skelbimą apie laisvą darbo vietą, pranešė, kad jie, jei neprieštaraus, bus vertinami ir kaip kandidatai, pateikę kandidatūras pagal naują skelbimą apie laisvą darbo vietą, o tai prieštarauja teiginiui, kad buvo piktnaudžiaujama įgaliojimais.
- 98 Be to, svarbu pažymėti, kaip matyti ir iš bylos dokumentų, kad tokie patys kalbos reikalavimai, kaip naujame skelbime apie laisvą darbo vietą, buvo nurodyti ir ankstesniame skelbime apie laisvą darbo vietą, paskelbtame 2009 m. vasario 24 d., kuriuo buvo kviečiama teikti kandidatūras į Žmogiškųjų ir finansinių išteklių direktorato direktoriaus pareigas.
- 99 Trečia, ieškovas teigia, kad generalinis sekretorius jį pakvietė į 2009 m. spalio 15 d. susirinkimą, kurio pretekstas buvo atkurti gerus generalinio sekretoriaus ir Teisės tarnybos santykius, bet kuris iš tikrųjų buvo tikra „drausminio pobūdžio apklausa“. Tačiau ieškovas nepateikia jokie įrodymo, kad susirinkimas buvo tokio pobūdžio. Konkrečiai kalbant, tai, kad šiame susirinkime kartu su generaliniu sekretoriumi dalyvavo padalinio „Pagalbos personalui, asmens teisių ir lygių galimybių tarnyba“ vadovas, negali būti pripažinta tokiu įrodymu.
- 100 Šiomis aplinkybėmis faktai, dėl kurių ieškovas kaltina generalinį sekretorių, tiek atskirai, tiek kartu, negalėjo objektyviai pakenkti ieškovo asmenybei, asmens orumui ar fizinei arba psichinei sveikatai, todėl ieškinio pagrindas, susijęs su tuo, kad pirmininkas padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai atsisakė konstatuoti, kad ieškovas buvo psichologinio priekabiavimo auka, ir atmetė pagalbos prašymą, turi būti atmestas.
- 101 Galiausiai, nors ieškovas teigia, kad pirmininkas bandė jį įtikinti tiesiog atsiimti savo pagalbos prašymą ir kad tai pirmiausia rodytų jo šališkumą, ši aplinkybė rodo tik tai, kad pirmininkas, įsitikinęs kaltinimų nepagrįstumu, pabandė, paisydamas pareigos elgtis rūpestingai ir gero administravimo principo, ginčą išspręsti taikiai. Kad ir kaip būtų, toks bandymas negali turėti įtakos 2010 m. kovo 3 d. sprendimo teisėtumui tiek, kiek šiuo sprendimu pagalbos prašymas buvo atmestas, kaip buvo nurodyta, įvykus teisėtai procedūrai ir nepadarius jokios akivaizdžios vertinimo klaidos.
- 102 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad reikalavimai panaikinti 2010 m. kovo 3 d. sprendimą, kiek juo buvo atmestas pagalbos prašymas, turi būti atmesti.

2. Dėl reikalavimų panaikinti sprendimą atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimą paskirti į kitas pareigas

- 103 Grindžiant reikalavimus panaikinti minėtus sprendimus, kurie, atsižvelgiant į jų apimtį, yra ieškovo nenaudai priimti aktai (žr. 2002 m. balandžio 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Fronia prieš Komisiją*, T-51/01, 32 punktą), iš esmės yra nurodyti septyni ieškinio pagrindai, atitinkamai susiję su:
- aktą priėmusio asmens kompetencijos trūkumu,
 - teisės į gynybą paisymo principo pažeidimu,
 - pareigos motyvuoti sprendimus pažeidimu,
 - Tarnybos nuostatų 12a, 22a ir 86 straipsnių pažeidimu,
 - akivaizdžia vertinimo klaida,

- pareigos elgtis rūpestingai ir gero administravimo principo pažeidimu,
- Tarnybos nuostatų 22b straipsnio 1 dalies pažeidimu.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su aktą priėmusio asmens kompetencijos trūkumu

Šalių argumentai

- 104 Ieškovas pažymi, kad nors taip neatrodo, sprendimą atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimą paskirti į kitas pareigas iš tikrųjų priėmė generalinis sekretorius, o ne pirmininkas – tai rodo ta aplinkybė, kad sprendime atleisti iš ankstesnių pareigų pirmininkas generaliniam sekretoriui skyrė užduotį nustatyti naujas ieškovo pareigas.
- 105 Kad ir kaip būtų, ieškovas priduria, kad iš nagrinėjamų sprendimų teksto matyti, kad jie buvo priimti pasikonsultavus su generaliniu sekretoriumi ir jo sutikimu, nors šioje srityje pagal Darbo tvarkos taisyklių 72 straipsnio 1 dalį generaliniam sekretoriui pripažįstami tik įgaliojimai siūlyti kandidatūras.
- 106 EESRK atsako, kad pirmininkas turėjo kompetenciją priimti sprendimą atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimą paskirti į kitas pareigas.

Tarnautojų teismo vertinimas

- 107 Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 69 punkte, pagal EESRK darbo tvarkos taisyklių 72 straipsnio 1 dalies trečią įtrauką įgaliojimus, kurie Paskyrimų tarnybai suteikiami pagal Tarnybos nuostatus, dėl AD 13, AD 12 ir AD 11 lygių pareigūnų įgyvendina pirmininkas generalinio sekretoriaus siūlymu.
- 108 Šioje byloje iš pačių sprendimo atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimo paskirti į kitas pareigas tekstų matyti, kad juos priėmė pirmininkas, – tai rodo jo parašas šių sprendimų apačioje.
- 109 Tačiau ieškovas remiasi tuo, kad 2010 m. kovo 24 d. priede pirmininkas nurodė, jog sprendimo atleisti iš ankstesnių pareigų „[vykdymo] priemonių“, t. y. jo naujų pareigų nustatymo, „imsis generalinis sekretorius“. Vis dėlto vien iš šio formulavimo negali būti daroma išvada, kad sprendimą atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimą paskirti į kitas pareigas priėmė generalinis sekretorius, o ne pirmininkas. Galiausiai 2010 m. priede pirmininkas pažymėjo, kad minėtos „[vykdymo] priemonės“ bus įgyvendinamos „jam vadovaujant“.
- 110 Galiausiai, nors tiesa, kad sprendime atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendime paskirti į kitas pareigas pirmininkas nurodė, kad jie buvo priimti „generalinio sekretoriaus sutikimu“, toks formulavimas, nors ir nevykęs, nereiškia, kad pirmininkas klaidingai laikė save saistomu generalinio sekretoriaus pritarimo ir dėl to nepaisė pagal Darbo tvarkos taisyklių 72 straipsnio 1 dalies trečią įtrauką jam suteiktos kompetencijos apimtį.
- 111 Darytina išvada, kad ieškinio pagrindas, susijęs su aktą priėmusio asmens kompetencijos trūkumu, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su teisės į gynybą paisymo principo pažeidimu

Šalių argumentai

- 112 Ieškovas teigia, kad pirmininkas, prieš priimdamas sprendimą atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimą paskirti į kitas pareigas jo neišklausęs, pažeidė teisės į gynybą paisymo principą, įtvirtintą, be kita ko, Chartijos 41 straipsnio 2 dalyje.
- 113 EESRK prašo atmesti ieškinio pagrindą.

Tarnautojų teismo vertinimas

- 114 Pagal teismų praktiką priimant sprendimą dėl pareigūno paskyrimo į kitas pareigas prieš jo valią tuomet, kai kyla santykių sunkumų, kaip antai pagrindinėje byloje, turi būti taikomas teisės į gynybą paisymo principas, kuris yra vienas pagrindinių Sąjungos teisės principų, net jeigu nėra atitinkamą procedūrą reglamentuojančių teisės aktų (2007 m. gruodžio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Marcuccio prieš Komisiją*, C-59/06 P, 46 punktas).
- 115 Todėl toks sprendimas gali būti priimtas tik jei per Paskyrimų tarnybos, kuriai tenka įrodinėjimo pareiga, surengtą rašytinę ir (arba) žodinę procedūrą suinteresuotam asmeniui buvo suteikta galimybė tinkamai pareikšti savo nuomonę dėl sprendimo projekto (minėto Sprendimo *Marcuccio prieš Komisiją* 47 punktas).
- 116 Šioje byloje iš jos dokumentų matyti, kad 2010 m. kovo 3 d. sprendime pirmininkas pranešė ieškovui apie savo ketinimą paskirti jį į kitas pareigas, nes nurodė, kad greitai jam bus patikėta „užduotis, atitinkanti jo kvalifikaciją ir jo lygį, <...> kitame padalinyje, ne Teisės tarnyboje“.
- 117 Todėl ieškovas, kuris buvo 2010 m. sprendimo adresatas, turėjo galimybę pateikti bet kurias pastabas dėl su juo susijusio paskyrimo į kitas pareigas.
- 118 Šiomis aplinkybėmis, kadangi ieškovas turėjo galimybę pareikšti savo požiūrį iki pirmininkui priimant sprendimą atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimą paskirti į kitas pareigas, ieškinio pagrindas, susijęs su teisės į gynybą paisymo principo pažeidimu, turi būti atmestas.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

Šalių argumentai

- 119 Ieškovas teigia, kad, pažeidžiant Chartijos 41 straipsnio 2 dalį, sprendimas atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimas paskirti į kitas pareigas nebuvo motyvuoti.
- 120 EESRK prašo atmesti ieškinio pagrindą.

Tarnautojų teismo vertinimas

- 121 Primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką Tarnybos nuostatų 25 straipsnio antroje pastraipoje nustatytos pareigos motyvuoti tikslas yra, pirma, pateikti suinteresuotam asmeniui pakankamai informacijos, kad jis galėtų įvertinti jo nenaudai priimto akto pagrįstumą ir galimybę pareikšti ieškinį Tarnautojų teisme, ir, antra, leisti šiam teismui vykdyti akto teisėtumo kontrolę (2005 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Casini prieš Komisiją*, T-132/03,

- 30 punktas ir jame nurodyta teismų praktika). Be to, Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte yra nustatyta, kad teisė į gerą administravimą apima, be kita ko, „administracijos pareigą pagrįsti savo sprendimus“.
- 122 Be to, sprendimas paskirti pareigūną į kitas pareigas prieš jo valią – tai jo nenaudai priimtas sprendimas, kaip tai suprantama pagal Tarnybos nuostatų 25 straipsnį, todėl jis turi būti motyvuotas (1999 m. lapkričio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sabbioni prieš Komisiją*, T-129/98, 28 punktas).
- 123 Galiausiai pareigos motyvuoti apimtis kiekvienu atveju turi būti vertinama atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes (1977 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Geist prieš Komisiją*, 61/76, 28 punktas ir 1989 m. gruodžio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prelle prieš Komisiją*, C-169/88, 9 punktas). Konkrečiai kalbant, sprendimas pakankamai motyvuotas, jeigu jis priimtas susijusiam pareigūnui žinomomis aplinkybėmis, kurios leidžia jam suprasti dėl jo priimtų priemonės apimtį (2004 m. balandžio 1 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *N prieš Komisiją*, T-198/02, 70 punktas).
- 124 Kaip matyti iš teismų praktikos, sprendimas laikomas priimtu atitinkamam pareigūnui žinomomis aplinkybėmis, todėl atitinkančiu Tarnybos nuostatų 25 straipsnio reikalavimus motyvuoti sprendimus, jei aplinkybės, kuriomis priimtas atitinkamas sprendimas, taip pat tarnybiniai raštai ir kitas su juo susijęs susirašinėjimas leidžia susipažinti su pagrindinėmis aplinkybėmis, kuriomis administracija vadovavosi priimdama savo sprendimą (minėto Sprendimo *Sabbioni prieš Komisiją* 29 ir 30 punktai).
- 125 Šioje byloje tiesa, kad sprendimas atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimas paskirti į kitas pareigas teisiniu požiūriu nėra pakankamai motyvuoti ir kad, ypač sprendime atleisti iš ankstesnių pareigų, apsiribojama tuo, kad bendrai nurodomas „tarnybos interesus“.
- 126 Tačiau reikia konstatuoti, kad sprendimas atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimas paskirti į kitas pareigas buvo priimti ieškovui žinomomis aplinkybėmis. Iš tikrųjų 2010 m. kovo 3 d. sprendime pirmininkas ieškovui nurodė, kad priemonė, kurią taikant jis greitai bus paskirtas į kitas pareigas, buvo pateisinta tuo, kad buvo atmesti jo pareikšti kaltinimai generaliniam sekretoriui dėl „persekiojimo darbe“, ir pridūrė, jog šia priemone, kaip ir kitomis priemonėmis, kurios gali būti susijusios su šiuo paskyrimu į kitas pareigas, siekiama „paskatinti tinkamai vykdyti administravimo veiklą“ ir leisti „išspręsti nesutarimus ir ginčus generaliniame sekretariate, kad būtų laikomasi gero administravimo principo ir principo, pagal kurį įvairūs padaliniai turi įgyvendinti būtent savo kompetenciją, pareigas ir įgaliojimus“. Be to, ieškovo pareiktų reikalavimų dėl ginčijamų sprendimų turinys rodo, kad šie sprendimai buvo priimti remiantis tuo, kad, administracijos nuomone, pagalbos prašymas ir prašymas kreiptis į OLAF buvo nepagrįsti.
- 127 Kad ir kaip būtų, net darant prielaidą, kad aplinkybės, kuriomis buvo priimti sprendimas atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimas paskirti į kitas pareigas, neleido ieškovui suprasti šių sprendimų apimties, primintina, kad pagal teismų praktiką nepakankamas motyvavimas gali būti kompensuotas proceso metu administracijos suteiktais papildomais paaiškinimais (žr. 1996 m. rugsėjo 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Brunagel prieš Parlamentą*, T-158/94, 115 punktą). Šioje byloje taip ir buvo, nes EESRK savo atsiliepime į ieškinį ir triplike išsamiai išdėstė faktinius ir teisinius motyvus, pagrindžiančius sprendimą atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimą paskirti į kitas pareigas. Konkrečiai kalbant, atsiliepime į ieškinį EESRK pažymėjo, kad „kaltinimų, kuriuos ieškovas pareiškė savo skunde, be kita ko, generalinio sekretoriaus atžvilgiu, asmeniškumo laipsnis ir emocingumas sumažino pasitikėjimo laipsnį, kurio ypač reikia dėl ieškovui patiktų [Teisės tarnybos] vadovo pareigų, ir kad „vienintelis sprendimas, pasiteisinantis tiek institucijos, tiek ieškovo interesų požiūriu, – paskirti pastarąjį į pareigas, nesusijusias su glaudžiais santykiais su generaliniu sekretoriumi“.
- 128 Darytina išvada, kad trečiasis ieškinio pagrindas, susijęs su pareigos motyvuoti pažeidimu, turi būti atmestas.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su Tarnybos nuostatų 12a, 22a ir 86 straipsnių pažeidimu

Šalių argumentai

- 129 Ieškovas teigia, kad pažeidžiant Tarnybos nuostatų 12a, 22a ir 86 straipsnius jam buvo skirta paslėpta nuobauda už tai, kad paprašė savo darbdavio pagalbos ir pranešė apie sunkius generalinio sekretoriaus padarytus pažeidimus.
- 130 EESRK prašo atmesti ieškinio pagrindą.

Tarnautojų teismo vertinimas

- 131 Tarnybos nuostatų 12a straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad „psichologinį ar seksualinį priekabiavimą patyrusiam pareigūnui institucijos veiksmai neturi turėti jokių žalingų padarinių“ ir kad „apie psichologinį ar seksualinį priekabiavimą parodymus davusiam pareigūnui institucijos veiksmai neturi turėti jokių žalingų padarinių, jeigu pareigūnas buvo sąžiningas“. Savo ruožtu Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 3 dalyje, kalbant apie pareigūną, kuris, sužinojęs apie faktus, numatytus Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalyje, t. y. faktus, iš kurių galima daryti prielaidą, kad galbūt egzistuoja neteisėta veikla, „įskaitant sukčiavimą ar korupciją, kenkianti [Sąjungos] interesams“, arba sunkus pareigūnų prievolių pažeidimas, praneša apie tai savo tiesioginiam viršininkui arba OLAF, numatyta, kad „institucijos veiksmai <...> neturi jam turėti jokių žalingų padarinių, jei pareigūnas veikė <...> sąžiningai“. Galiausiai pagal Tarnybos nuostatų 86 straipsnio 1 dalį „pareigūnui arba buvusiam pareigūnui, tyčia ar dėl aplaidumo nesilaikiusiam pagal šiuos Tarnybos nuostatus kylančių įsipareigojimų, gali būti taikoma drausminė nuobauda“.
- 132 Šioje byloje negali būti ginčijama, kad ieškovui atsirado žalingų padarinių po to, kai jis išsiuntė savo 2009 m. raštą, kuriame buvo pagalbos prašymas ir prašymas kreiptis į OLAF. Iš tikrųjų suinteresuotas asmuo dėl šio rašto išsiuntimo neteko ir Teisės tarnybos vadovo pareigų, kurias ėjo nuo 1997 m. birželio 1 d.
- 133 Tačiau ši žala kaip EESRK padarytas Tarnybos nuostatų 12a ir 22a straipsnių pažeidimas gali būti vertinama tik tuomet, jei būtų nustatyta, kad ieškovas iš tikrųjų sąžiningai pateikė informaciją, leidžiančią daryti prielaidą, kad buvo, pirma, psichologinis priekabiavimas, kurio auka jis tapo, antra, neteisėta veikla, įskaitant sukčiavimą ar korupciją, arba sunkus pareigūnų prievolių pažeidimas.
- 134 Šiuo atžvilgiu siekdamas nustatyti, ar pareigūnas sąžiningai pasinaudojo Tarnybos nuostatų 12a ir 22a straipsniuose numatyta teise atskleisti informaciją, Tarnautojų teismas turi atsižvelgti į tam tikrus veiksnius.
- 135 Tarnautojų teismas turi iš pradžių patikrinti, ar informacija, kurią pareigūnas nusprendžia pateikti savo viršininkams arba prireikus tiesiogiai OLAF, yra susijusi su akivaizdžiai sunkiais pažeidimais, jeigu jie iš tikrųjų buvo padaryti. Tai rodo aplinkybė, kad Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalyje kaip neteisėta veikla, kuri gali būti atskleista, yra minima sukčiavimas arba korupcija, ir priduriama, kad ji turi „kenkti [Sąjungos] interesams“. Taip pat pagal tą pačią Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalį pareigūnų prievolių pažeidimas gali būti skundžiamas tik jeigu jis yra „rimtas“ [sunkus].
- 136 Antrasis veiksnys, į kurį turi būti atsižvelgta, – atskleistos informacijos tikrumas arba bent jau įtikinamumas. Iš tikrųjų naudojimasis žodžio laisve, apimantis pareigūno galimybę atskleisti psichologinį priekabiavimą, neteisėtą veiklą arba sunkų pareigūnų prievolių pažeidimą, yra susijęs su pareigomis ir atsakomybe, ir bet kuris asmuo, nusprendęs atskleisti tokią informaciją, turi, kiek leidžia aplinkybės, kruopščiai patikrinti, ar ji yra tiksli ir verta pasitikėjimo. Taigi pareigūnas, kuris atskleidžia pažeidimus, jo nuomone, patenkančius į Tarnybos nuostatų 12a ir 22a straipsnių taikymo sritį, turi užsitikrinti, kad jo pateikiami kaltinimai būtų pagrįsti tiksliais faktais arba bent kad jie būtų pagrįsti

„pakankama faktine baze“ (žr. 2011 m. liepos 21 d. Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimo *Heinisch prieš Vokietiją*, Nr. 28274/08, 79 punktą). Šiuo atžvilgiu buvo nuspręsta, jog Tarnybos nuostatų 22a straipsnis yra skirtas pateikimui tik konkrečių faktų, kurių pirminis vertinimas galėjo leisti juos pateikiančiam pareigūnui protingai daryti prielaidą, kad buvo neteisėta veikla arba sunkus pažeidimas ir kad ši nuostata, be to, turi būti suderinta su pareigūnams keliamomis objektyvumo ir nešališkumo pareigomis, su pareiga rūpintis savo tarnybos garbe ir su jų lojalumo pareiga, taip pat su pareiga gerbti susijusių asmenų garbę ir nekaltumo prezumpciją (2011 m. sausio 13 d. Tarnautojų teismo sprendimo *Nijs prieš Audito Rūmus*, F-77/09, 66–70 punktai).

- 137 Tarnautojų teismas taip pat turi atsižvelgti į tai, kokiais būdais pareigūnas atskleidė pažeidimus, ir, kalbant konkrečiai apie Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalyje numatytus pažeidimus, jis turi patikrinti, ar pareigūnas kreipėsi į kompetentingą asmenį arba instituciją, t. y. „savo tiesioginį viršininką, arba savo generalinį direktorių, arba, jeigu, jo nuomone, tai daryti verta, generalinį sekretorių, arba lygiavertės pareigas einančius asmenis, arba betarpiškai [OLAF]“.
- 138 Galiausiai pažeidimus atkleidusio pareigūno motyvas – kitas veiksnys, į kurį reikia atsižvelgti sprendžiant, ar jis veikė sąžiningai. Atskleidimas, motyvuotas asmeniniu nepasitenkinimu ar priešišku arba galima asmenine nauda, be kita ko, finansine, negali būti laikomas sąžiningu atskleidimu.
- 139 Atsižvelgdamas būtent į šiuos argumentus, Tarnautojų teismas turi išnagrinėti ieškinio pagrindo, susijusio su Tarnybos nuostatų 12a, 22a ir 86 straipsnių pažeidimu, pagrįstumą.
- 140 Šioje byloje yra aišku, kad 2009 m. gruodžio 7 d. rašte ieškovas pareiškė sunkius kaltinimus daugiausia generaliniam sekretoriui, kaltindamas jį psichologiniu priekabiavimu ir neteisėtais veiksmais, iš kurių tam tikri yra Belgijos baudžiamojo kodekso pažeidimai.
- 141 Tačiau Tarnautojų teismas mano, kad 2009 m. gruodžio 7 d. rašte nebuvo jokio įrodymo, kuris leistų daryti prielaidą, kad buvo psichologinis priekabiavimas, kaip tai suprantama pagal Tarnybos nuostatų 12a straipsnio 1 dalį, arba neteisėta veikla, arba sunkus pareigūnų prievolių pažeidimas, kaip tai suprantama pagal Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalį.
- 142 Iš tikrųjų, pirma, ieškovas kaltina generalinį sekretorių dėl psichologinio priekabiavimo, be kita ko, dėl reikalavimo, kad ieškovas parengtų teisės požiūriu klaidingas teises nuomones. Tačiau ieškovas nepateikė, kaip buvo nurodyta pirma, jokio įrodymo, patvirtinančio arba bent jau leidžiančio daryti prielaidą, kad jis buvo elgesio, kenkiančio jo asmenybei, asmens orumui ar fizinei arba psichinei sveikatai, auka.
- 143 Antra, ieškovas taip pat atskleidė, kad generalinis sekretorius nesikreipė į OLAF dėl EESRK turimą pasisavinusio pareigūno ir neskyrė šiam pareigūnui jokios drausminės nuobaudos. Tačiau tokie generalinio sekretoriaus veiksmai negali būti vertinami kaip neteisėti veiksmai arba kaip sunkūs pareigūnų prievolių pažeidimai, kaip tai suprantama pagal Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalį, be kita ko, atsižvelgiant į nedidelę turto vertę ir drausmės tarybos nuomonę neskirti šiam pareigūnui jokios drausminės nuobaudos. Galiausiai pažymėtina, kad pagal Tarnybos nuostatų IX priedo 3 straipsnio b punktą generalinis sekretorius šiam pareigūnui skyrė įspėjimą.
- 144 Trečia, ieškovas apkaltino generalinį sekretorių pažeidus tiek finansinio reglamento 27 straipsnio nuostatas, tiek Tarnybos nuostatų IX priedo 21 straipsnio 1 dalies nuostatas. Iš esmės, ieškovo teigimu, generalinis sekretorius davė nurodymą pirmesniame punkte minėto pareigūno advokatui sumokėti 32 019 EUR honorarą, atitinkantį šio advokato honorarą ne tik šio pareigūno atžvilgiu vykdytoje drausminėje procedūroje, bet ir susijusį su tyrimu, atliktu prieš pradedant drausminę procedūrą. Tačiau, kaip primena ieškovas, Tarnybos nuostatų IX priedo 21 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad institucija turi atlyginti išlaidas, patirtas vykdant tik tą drausminę procedūrą, po kurios neskiriama jokia nuobauda.

- 145 Tačiau nėra įrodyta, kad nagrinėjamas honoraras nėra atlyginimas išimtinai už drausminę procedūrą, vykdytą prieš dėl neteisėtų veiksmų kaltinamą pareigūną. Be to, net jei ieškovas, būdamas Teisės tarnybos vadovas, galėjo teisėtai kelti šios sumos dydžio, palyginti su panašiomis procedūromis Europos viešojoje tarnyboje, klausimą, iš bylos nematyti, kad, atsižvelgiant į drausminės procedūros trukmę ir drausmės tarybos posėdžių skaičių, ši suma buvo akivaizdžiai per didelė, todėl generalinio sekretoriaus nurodymas ją sumokėti pateisintų kreipimąsi į OLAF.
- 146 Ketvirta, tame pačiame 2009 m. gruodžio 7 d. rašte ieškovas atskleidė pažeidimus, kurie 2009 m. gruodžio 7 d. buvo padaryti vykdant skyrimo į Konsultacinio darbo A direktorato direktoriaus ir Žmogiškųjų ir finansinių išteklių direktoriaus pareigas procedūras, – šie pažeidimai daugiausia buvo susiję su kvalifikacijos reikalavimais šioms pareigoms užimti, kandidatų atranka ir kandidatūrų svarstymu. Tačiau, nors pirmininko kabineto vadovas savo tyrimo ataskaitoje pats patvirtino, kad buvo „apmaudžių klaidų“, iš bylos dokumentų nematyti, kad šios klaidos buvo tokio sunkumo, kaip Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalyje numatyti pažeidimai. Galiausiai suinteresuotas asmuo pats 2009 m. gruodžio 7 d. rašte pažymėjo, pirma, kad kandidatas, pasirinktas Konsultacinio darbo A direktorato direktoriaus pareigoms, buvo atrinktas po procedūros, per kurią nebuvo „realių galimybių padaryti klaidų arba pažeidimų“, antra, kad procedūra, surengta Žmogiškųjų ir finansinių išteklių direktoriui įdarbinti, galiausiai buvo panaikinta tuoj prieš 2009 m. gruodžio 7 d. rašto išsiuntimą.
- 147 Penkta, priešingai, nei tvirtinama 2009 m. gruodžio 7 d. rašte, iš bylos dokumentų nematyti, kad generalinis sekretorius pasisavino biuro arba pirmininko įgaliojimus skirti tam tikrus aukšto rango EESRK pareigūnus. Be to, nors tiesa, kad tą dieną, kai buvo išsiųstas 2009 m. gruodžio 7 d. raštas, generalinis sekretorius daugiau nei metus laikinai ėjo Žmogiškųjų ir finansinių išteklių direktoriaus pareigas, tokia situacija, net vertinama kaip „nenormali“, nėra tokio sunkumo, kad galėtų būti atskleista pagal Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalį. Tą patį galima pasakyti apie ieškovo priekaištą generaliniam sekretoriui, kad šis neapibrėžė pakankamai tiksliai generalinio sekretoriaus pavaduotojo pareigų ir įgaliojimų pobūdžio.
- 148 Galiausiai, šešta, 2009 m. gruodžio 7 d. rašte ieškovas taip pats skundė Žmogiškųjų ir finansinių išteklių direktorato padalinio „Įdarbinimas, karjera, mokymai“ vadovą, kaltindamas šį pažeidus Tarnybos nuostatų 11a straipsnio 1 dalį, pagal kurią „atlikdamas savo pareigas pareigūnas nesiima tvarkyti reikalų, kuriais jis tiesiogiai ar netiesiogiai suinteresuotas tokiu mastu, kad tai gali turėti neigiamos įtakos jo nešališkumui, ypač kai yra suinteresuotumas dėl šeimos ar finansinių dalykų <...>“. Šiuo atžvilgiu iš bylos dokumentų iš tikrųjų matyti, kad Žmogiškųjų ir finansinių išteklių direktorato padalinio vadovas pateikė savo kandidatūrą to paties direktorato direktoriaus pareigoms eiti ir kad jis stengėsi Teisės tarnybos narius įtikinti, jog šios tarnybos nuomonė, susijusi su galimybe AD 14 lygio pareigūnui teikti kandidatūrą šioms pareigoms eiti, buvo klaidinga. Tačiau, atsižvelgiant į šio padalinio vadovo vykdomas pareigas, jo pareikštas nesutikimas su Teisės tarnybos nuomonės turiniu negali pats savaime rodyti, kad šis pareigūnas pažeidė iš Tarnybos nuostatų 11a straipsnio 1 dalies kylančias pareigas.
- 149 Taigi 2009 m. gruodžio 7 d. ataskaitoje pateikta informacija neparodė, kad buvo psichologinis priekabiavimas, kurio auka tapo ieškovas, nei to, kad apskritai buvo neteisėta veikla, įskaitant sukčiavimą ar korupciją, arba sunkus pareigūnų prievolių pažeidimas, kaip numatyta Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalyje.
- 150 Be to, nors Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalyje numatyta, kad pareigūnas, kuris nori pasinaudoti jam šiuo straipsniu užtikrinama teise atskleisti informaciją, turi „apie tai informuoti arba savo tiesioginį viršininką, arba savo generalinį direktorių, arba, jeigu, jo nuomone, tai daryti verta, generalinį sekretorių, arba lygiavertės pareigas einančius asmenis“, pažymėtina, jog ieškovas neapsiribojo tuo, kad 2009 m. gruodžio 7 raštą pirmininkui išsiuntė grupių pirmininkams, bet tos pačios dienos elektroniniu laišku kitiems biuro nariams pranešė, kad kiekvienam atitinkamose jų grupių patalpose pateikė voką su

2009 m. gruodžio 7 d. rašto kopija. Ketindamas itin plačiai paskelbti šiame rašte pareikštus kaltinimus, suinteresuotas asmuo pažeidė pareigą kuo atsargiau ir kuo santūriau elgtis skelbiant į OLAF kompetenciją patenkančius kaltinimus (minėto Sprendimo *Nijs prieš Audito Rūmus* 80 punktas).

- 151 Šiomis aplinkybėmis ieškovas nepagrįstai teigia, kad sprendimas atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimas paskirti į kitas pareigas, kuriais, be to, iš jo nebuvo atimtas padalinio vadovo statusas, buvo priimti pažeidus Tarnybos nuostatų 12a straipsnio 2 dalį ir 22a straipsnio 3 dalį arba kad tai buvo paslėpta nuobauda pažeidžiant minėtų Tarnybos nuostatų 86 straipsnį.
- 152 Todėl ketvirtasis ieškinio pagrindas negali būti priimtas.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžios vertinimo klaidos buvimu

Šalių argumentai

- 153 Ieškovas nurodo, kad sprendimu atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimu paskirti į kitas pareigas buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida, nes nebuvo atsižvelgta į tarnybos interesą. Ieškovas ypač pabrėžia, kad jis nebuvo pakeistas eidamas Teisės tarnybos vadovo pareigas ir kad EESRK, pažeisdamas Darbo tvarkos taisyklių 71 straipsnio 6 dalį, vėlavo savo organigramoje parodyti šiais sprendimais padarytus savo vidaus organizacijos pakeitimus. Galiausiai jis priduria, kad jo naujos pareigos buvo gerokai žemesnės nei tos, kurias ėjo iki paskyrimo į kitas pareigas.
- 154 EESRK atsikerta, kad sprendimas atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimas paskirti į kitas pareigas buvo priimti paisant tarnybos intereso, nes tarp ieškovo ir generalinio sekretoriaus dėl nepagrįstų asmeninių išpuolių, kurių pirmasis ėmėsi prieš antrąjį, buvo prarastas pasitikėjimas. EESRK teigimu, vienintelis sprendimas, pasiteisinantis tiek EESRK, tiek ieškovo interesų požiūriu, privertė jį paskirti pastarąjį į pareigas, nesusijusias su glaudžiais santykiais su generaliniu sekretoriumi.
- 155 EESRK toliau pažymi, kad paskyrimu į kitas pareigas, kitaip nei teigia ieškovas, jo pareigos nebuvo gerokai pažemintos.

Tarnautojų teismo vertinimas

- 156 Pagal teismų praktiką, nors administracija yra suinteresuota skirti pareigūnus į pareigas pagal jų individualius gebėjimus ir norus, jiems negali būti pripažinta teisė eiti arba išlaikyti konkrečias pareigas. Todėl net jei Tarnybos nuostatuose, ypač jų 7 straipsnyje nėra aiškiai numatyta galimybė „paskirti į kitas pareigas“, pagal nusistovėjusią teismų praktiką institucijos turi didelę diskreciją organizuoti savo tarnybų darbą pagal joms skirtas užduotis ir atitinkamai skirti savo personalą, tačiau šis paskyrimas turi būti vykdomas, pirma, vadovaujantis tarnybos interesu ir, antra, juo turi būti paisoma pareigų lygiavertiškumo (1988 m. kovo 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Hecq prieš Komisiją*, 19/87, 6 punktas; 2007 m. sausio 25 d. Tarnautojų teismo sprendimo *de Albuquerque prieš Komisiją*, F-55/06, 55 punktas).
- 157 Todėl šioje byloje reikia išnagrinėti, ar sprendimas atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimas paskirti į kitas pareigas tenkino dvi minėtas sąlygas.

– Dėl tarnybos intereso

- 158 Visų pirma primintina, kad, atsižvelgiant į institucijų diskreciją vertinant tarnybos interesą, Tarnautojų teismo atliekamas tikrinimas, ar buvo laikomasi sąlygos vadovautis tarnybos interesu, turi apsiriboti tik klausimu, ar Paskyrimų tarnyba laikėsi protingų ribų ir akivaizdžiai klaidingai nepasinaudojo savo diskrecija (2000 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Dejaiffe prieš OHMI*, T-223/99, 53 punktas).
- 159 Šiuo atžvilgiu pagal teismų praktiką vidaus santykių sunkumai, jei dėl jų atsiranda žalinga įtampa, trukdanti tinkamai veikti tarnybai, gali pateisinti tai, kad, vadovaujantis tarnybos interesu, pareigūnas būtų paskirtas į kitas pareigas siekiant panaikinti nevaldomą administracinę situaciją (šiuo klausimu žr. 1990 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Hecq prieš Komisiją*, C-116/88 ir C-149/88, 22 punktą ir 1996 m. lapkričio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ojha prieš Komisiją*, C-294/95 P, 41 punktą; 1998 m. gegužės 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *W prieš Komisiją*, T-78/96 ir T-170/96, 88 punktą). Tokiam paskyrimui į kitas pareigas vadovaujantis tarnybos interesu nereikalaujama atitinkamo pareigūno sutikimo (šiuo klausimu žr. 1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *De Persio prieš Komisiją*, T-23/96, 138 punktą). Be to, siekiant išnagrinėti, ar įtempti santykiai gali pateisinti pareigūno paskyrimą į kitas pareigas vadovaujantis tarnybos interesu, neturi reikšmės už incidentus atsakingo asmens tapatybės nustatymas arba tai, ar pareikšti kaltinimai yra pagrįsti (šiuo klausimu žr. 1979 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *List prieš Komisiją* 13 punktą ir minėto Sprendimo *Ojha prieš Komisiją* 41 punktą).
- 160 Šioje byloje akivaizdu, kad tą dieną, kai buvo priimtas sprendimas atleisti suinteresuotą asmenį iš ankstesnių pareigų, jo ir generalinio sekretoriaus santykiai buvo ypač konfliktiški, turint omenyje tai, kaip buvo parengtas 2009 m. gruodžio 7 d. raštas. Šie santykiai, atsižvelgiant į Teisės tarnybai patikėtas užduotis, ypač į pagalbą, kurią ši tarnyba turėtų teikti generaliniam sekretoriui, galėjo sutrikdyti EESRK darbą.
- 161 Šiomis aplinkybėmis, kadangi 2009 m. gruodžio 7 d. rašte nebuvo, kaip nurodyta, įrodymų, leidžiančių daryti prielaidą, jog buvo psichologinis priekabiavimas arba pažeidimų, kaip tai suprantama pagal Tarnybos nuostatų 22a straipsnio 1 dalį, pirmininkas nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai nusprendė, kad, vadovaujantis tarnybos interesu, jam reikia nutraukti administracijoje susidariusią situaciją, tapusią žalingą EESRK, ir paskirti ieškovą į kitas pareigas.

– Dėl pareigų lygiavertiškumo

- 162 Svarbu priminti, kad paskiriant pareigūną į kitas pareigas jų ir lygio atitikties taisyklė, įtvirtinta, be kita ko, Tarnybos nuostatų 7 straipsnyje, reiškia lygio ir užimamų pareigų, o ne užimamų pareigų ir ankstesnių pareigų palyginimą (2008 m. gegužės 8 d. Tarnautojų teismo sprendimo *Kerstens prieš Komisiją*, F-119/06, 96 punktas).
- 163 Todėl pareigų ir lygio atitikties taisyklė neprieštarauja tam, kad būtų priimtas sprendimas paskirti į kitas pareigas, kurios, nors ir skiriasi nuo anksčiau vykdytų pareigų ir suinteresuoto asmens yra suvokiamos kaip pareigų pažeminimas, vis dėlto atitinka jo lygį atitinkančias pareigas. Taigi realiu pareigūno pareigų pažeminimu pareigų ir lygio atitikties taisyklė pažeidžiama tik jeigu jo naujos pareigos, kaip visuma, yra aiškiai žemesnės nei pareigos, atitinkančios jo lygį ir pareigas, atsižvelgiant į jų pobūdį, svarbą ir apimtį (minėto Sprendimo *Hecq prieš Komisiją*, 19/87, 7 punktas; 1990 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Pitrone prieš Komisiją*, T-46/89, 35 punktas).
- 164 Galiausiai, nors Tarnybos nuostatais siekiama pareigūnui užtikrinti įgytą lygį ir jį atitinkančias pareigas, tais nuostatais pareigūnams nėra suteikiama jokia teisė į konkrečią darbo vietą, ir, atvirkščiai, Paskyrimų tarnybai yra suteikiami įgaliojimai vadovaujantis tarnybos interesu skirti pareigūnus į įvairias pareigas, atitinkančias jų lygį (minėto Sprendimo *W prieš Komisiją* 102 punktas). Be to, nors

administracija yra suinteresuota skirti pareigūnus į pareigas pagal jų konkrečius gebėjimus ir individualius norus, pareigūnams negali būti pripažinta teisė eiti ar išlaikyti konkrečias pareigas arba atsisakyti kitų pareigų pagal jų tipines pareigas (1981 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kruse prieš Komisiją*, 218/80, 7 punktas; 1983 m. birželio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Seton prieš Komisiją*, 36/81, 37/81 ir 218/81, 41–44 punktai ir minėto Sprendimo *W prieš Komisiją* 105 punktas).

- ¹⁶⁵ Šioje byloje yra aišku, kad sprendimu paskirti į kitas pareigas ieškovas buvo paskirtas į Logistikos direktoratai „padalinio vadovu pagal jo pareigas, <...>, be kita ko, rūpintis su sutartimis ir konkursais susijusiais teisės klausimais“. Tačiau nėra įrodyta, kad šios naujos pareigos neatitiko suinteresuoto asmens lygio. Nors ieškovas pažymi, kad prieš priimant sprendimą paskirti jį į kitas pareigas su sutartimis ir konkursais susiję teisės klausimai EESRK tebuvo nedidelės reikšmės, remiantis šia aplinkybe negali būti daroma išvada, kad užduotis nagrinėti su sutartimis ir konkursais susijusius teisės klausimus po ieškovo paskyrimo negalėjo tapti svarbesnė ir dėl suinteresuotojo asmens ekspertizės sulaukti didesnio dėmesio EESRK. Be to, ieškovas pats pripažįsta, kad jam buvo patikėta parengti sutarčių ir konkursų teisinių aspektų vadovą.
- ¹⁶⁶ Galiausiai tai, kad naujos ieškovo pareigos neapima personalo valdymo, negali būti įrodymas, jog šios pareigos yra aiškiai žemesnės nei pareigos, atitinkančios ieškovo lygį, nes, kaip buvo nuspręsta, aukščiausi lygiai hierarchijoje nebūtinai yra skirti asmenims, einantiems vadovaujančias pareigas, bet gali būti skiriami pareigūnams, kurie atlieka aukšto lygio konsultacines funkcijas (minėto Sprendimo *Kerstens prieš Komisiją* 101 punktas).
- ¹⁶⁷ Šiomis aplinkybėmis ieškovas nepagrįstai teigia, kad sprendimu paskirti į kitas pareigas buvo pažeistas pareigų lygiavertiškumas.
- ¹⁶⁸ Darytina išvada, kad penktasis ieškinio pagrindas, susijęs su akivaizdžia vertinimo klaida, turi būti atmestas.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos elgtis rūpestingai ir gero administravimo principo pažeidimu

Šalių argumentai

- ¹⁶⁹ Ieškovas teigia, kad skubotai ir nepagrįstai priėmusi sprendimą atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimą paskirti į kitas pareigas Paskyrimų tarnyba pažeidė savo pareigą elgtis rūpestingai ir gero administravimo principą. Ieškovas priduria, kad mažiausiai trylika dienų, nuo 2010 m. kovo 24 d. iki balandžio 13 d., jis buvo nepaskirtas į jokiais pareigas.
- ¹⁷⁰ EESRK prašo atmesti ieškinio pagrindą.

Tarnautojų teismo vertinimas

- ¹⁷¹ Pagal nusistovėjusią teismų praktiką matyti, kad nors administracijos turima pareiga rūpintis savo tarnautojais atspindi abipusių teisių ir pareigų, kurios Tarnybos nuostatais numatytos santykiams tarp viešosios valdžios institucijos ir viešosios tarnybos tarnautojų, pusiausvyrą, šiai pareigai taikomi reikalavimai negali Paskyrimų tarnybai kliudyti priimti sprendimų, kuriuos ji mano esant reikalingus vadovaujantis tarnybos interesu, nes į kiekvieną darbo vietą turi būti įdarbinama pirmiausia atsižvelgiant į tarnybos interesą. Atsižvelgiant į institucijų diskrecijos vertinant tarnybos interesą apimtį, Tarnautojų teismas turi tik patikrinti, ar Paskyrimų tarnyba laikėsi protingų ribų ir akivaizdžiai klaidingai nepasinaudojo savo diskrecija.

172 Šioje byloje, kadangi, kaip buvo nurodyta, sprendimas atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimas paskirti į kitas pareigas buvo priimti vadovaujantis tarnybos interesu ir nėra jokio įrodymo, jog tai buvo paslėpta nuobauda, ieškinio pagrindas, susijęs su tuo, kad minėtais sprendimais buvo pažeista pareiga elgtis rūpestingai ir gero administravimo principas, turi būti atmestas. Be to, nors ieškovas teigia, kad nuo 2010 m. kovo 24 d. iki balandžio 13 d. jis buvo paliktas be paskyrimo, ši aplinkybė, nors ir apmaudi, neturi įtakos minėtų sprendimų teisėtumui.

173 Darytina išvada, kad šeštasis ieškinio pagrindas negali būti priimtas.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su Tarnybos nuostatų 22b straipsnio pažeidimu

Šalių argumentai

174 Galiausiai ieškovas teigia, kad Paskyrimų tarnyba pažeidė Tarnybos nuostatų 22b straipsnį, nes per 60 dienų po 2009 m. gruodžio 7 d. rašto pateikimo nepateikė jokios informacijos dėl termino, kuriam pasibaigus jis turėtų teisę administracijos neveikimo atveju savo rašte pateiktą informaciją atskleisti Europos Komisijos pirmininkui, Europos Sąjungos Audito Rūmų pirmininkui, Europos Sąjungos Tarybos pirmininkui, Europos Parlamento pirmininkui arba Europos ombudsmenui.

175 EESRK prašo atmesti ieškinio pagrindą.

Tarnautojų teismo vertinimas

176 Pagal Tarnybos nuostatų 22b straipsnio 1 dalį „institucijos, kuriai priklauso pareigūnas, 22a straipsnyje nustatyta tvarka persiuntęs informaciją Komisijos pirmininkui, Audito Rūmų pirmininkui ar Tarybos arba Europos Parlamento pirmininkui arba Europos ombudsmenui, veiksmai neturi tam pareigūnui turėti jokių žalingų padarinių, jei įvykdytos šios dvi sąlygos: a) pareigūnas sąžiningai ir pagrįstai mano, kad atskleista informacija ir bet koks joje esantis tvirtinimas yra iš esmės teisingi; ir b) pareigūnas iš pradžių atskleidė tą pačią informaciją OLAF ar savo paties institucijai ir palaukė tarnybos ar institucijos nustatytą laikotarpį, per kurį OLAF ar ta institucija galėjo imtis atitinkamų veiksmų, atsižvelgiant į atvejo sudėtingumą. Pareigūnas tinkama tvarka informuojamas apie tokį laikotarpį per 60 dienų.“

177 Šioje byloje ieškovo nurodytas ieškinio pagrindas galėtų būti tinkamas tik tuomet, jei Paskyrimų tarnyba būtų priėmusi ieškovui žalingų pasekmių turėjusį sprendimą dėl jo kreipimosi pagal Tarnybos nuostatų 22b straipsnį į Komisijos pirmininką, Audito Rūmų pirmininką, Tarybos pirmininką, Parlamento pirmininką arba ombudsmeną. Tačiau nėra įrodyta ir net netvirtinama, kad ieškovas pasinaudojo šia Tarnybos nuostatų 22b straipsnyje numatyta procedūra, o sprendimas atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimas paskirti į kitas pareigas, kad ir kaip būtų, nėra susiję su tokia procedūra.

178 Taigi paskutinis ieškinio pagrindas turi būti atmestas kaip netinkamas.

179 Visi ieškinio pagrindai, nurodyti ginčijant sprendimą atleisti iš ankstesnių pareigų ir sprendimą paskirti į kitas pareigas, buvo atmesti, todėl reikalavimai panaikinti minėtus sprendimus turi būti atmesti.

180 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad visi reikalavimai dėl panaikinimo turi būti atmesti arba kaip nepriimtini, arba kaip nepagrįsti.

3. Dėl reikalavimų atlyginti žalą

Šalių argumentai

- 181 Ieškovas teigia, kad šiuo ieškiniu skundžiamais neteisėtais sprendimais jam buvo padaryta moralinė žala, kurią *ex æquo et bono* jis įvertina 15 000 EUR suma.
- 182 Dėl patirtos materialinės žalos ieškovas pažymi, kad jis turėjo patirti su ikiteismine procedūra susijusių advokato išlaidų, ir prašo atlyginti 1 000 EUR šių išlaidų sumą.
- 183 EESRK prašo atmesti reikalavimus atlyginti žalą.

Tarnautojų teismo vertinimas

- 184 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką pareigūnų ieškiniuose nurodyti reikalavimai atlyginti viešojoje tarnyboje patirtą žalą yra atmestini tiek, kiek jie glaudžiai susiję su reikalavimais dėl panaikinimo, jeigu pastarieji buvo atmesti kaip nepagrįsti (2004 m. birželio 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Liakoura prieš Tarybą*, T-330/03, 69 punktą). Šioje byloje išnagrinėjus kaltinimus, pareikštus grindžiant reikalavimus dėl panaikinimo, nebuvo nustatyta jokio ginčijamų sprendimų neteisėtumo ir atitinkamai jokios klaidos, dėl kurios galėtų kilti administracijos atsakomybė, todėl reikalavimai atlyginti turtinę ir neturtinę žalą, kurią dėl sprendimų neteisėtumo patyrė ieškovas, taip pat turi būti atmesti.
- 185 Be to, jei ieškovas norėtų pareikalauti, kad EESRK būtų nurodyta atlyginti žalą, patirtą dėl tarnyboje padarytų pažeidimų, kuri nebūtų glaudžiai susijusi su reikalavimais dėl panaikinimo, toks reikalavimas būtų nepriimtinas, nes ieškovas nesikreipė į administraciją su prašymu, kaip tai numatyta Tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalyje.
- 186 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 187 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 1 dalį, nepažeidžiant antros dalies aštunto skyriaus kitų nuostatų, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Pagal to paties straipsnio 2 dalį, kai to reikalauja teisingumas, Tarnautojų teismas gali nuspręsti iš pralaimėjusios šalies priteisti tik dalį bylinėjimosi išlaidų arba tai, kad pralaimėjusi šalis visai jų neturi padengti.
- 188 Iš šio sprendimo motyvų matyti, kad ieškovas yra pralaimėjusi šalis. Be to, EESRK savo reikalavimuose aiškiai prašė jam nurodyti padengti bylinėjimosi išlaidas. Tačiau, kaip buvo pažymėta, net jei ieškovo 2009 m. gruodžio 7 d. rašte nurodytų aplinkybių nepakako įrodyti, jog buvo psichologinis priekabiavimas arba sunkūs pažeidimai, kaip tai suprantama pagal Tarnybos nuostatų 22a straipsnį, vis dėlto jos parodė, kad pažeidimų buvo. Taigi bylos aplinkybės pateisina Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalies taikymą, todėl kiekviena šalis turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas, įskaitant bylinėjimosi išlaidas procese dėl laikinųjų priemonių taikymo.

Remdamasis šiais motyvais,

TARNAUTOJŲ TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Kreppel

Perillo

Barents

Paskelbta 2012 m. rugsėjo 25 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kanclerė
W. Hakenberg

Pirmininkas
H. Kreppel